

Máté

evangéliuma

Jézus családfája

(Lk 3:23–38)

1 ¹Ez Jézus Krisztus[†] családfája. Jézus Dávid[†] családjából származik, Dávid pedig Ábrahám[†] családjából.

²Ábrahám[†] fia Izsák[†] volt, Izsák fia Jákób[†], Jákób fiai pedig Júda és testvérei voltak. ³Júda gyermekei Fáesz és Zerah voltak, akik Támártól születtek. Fáesz fia Heszrón, Heszrón fia pedig Arám volt. ⁴Arám fia Aminádáb, Aminádáb fia Nahson, Nahson fia pedig Szalmón volt. ⁵Szalmón fia Boáz volt, akit Ráháb szült. Boáz fia Óbéd volt, akit Ruth szült. Óbéd fia Isai volt. ⁶Isai fia Dávid[†] király volt. Dávid fia pedig Salamon, akit Úriás felesége szült neki.

⁷Salamon fia Roboám volt, Roboám fia Abijjá, Abijjá fia pedig Ászá. ⁸Ászá fia Jósafát, Jósafát fia Jórám, Jórám fia Uzziás volt, ⁹Uzziás fia Jótám, Jótám fia Áház, Áház fia pedig Ezékiás volt. ¹⁰Ezékiás fia Manassé, Manassé fia Ámón, Ámón fia Jósiás volt. ¹¹Jósiásnak a babiloni fogságbevétel idején született gyermekei: Jekonjás és testvérei.

¹²A babiloni fogságbevétel után Jekonjásnak fia született: Sealtiel. Sealtiel fia Zerubbábel volt. ¹³Zerubbábel fia Abihud, Abihud fia Eljákim, Eljákim fia pedig Azzur volt. ¹⁴Azzur fia Cádók, Cádók fia Jákin, Jákin fia Elihud volt. ¹⁵Elihud fia Eleázár, Eleázár fia Mattán, Mattán fia pedig Jákób volt. ¹⁶Jákób fia József volt, annak a Máriának a férje, akitől Jézus, a Krisztus[†] született.

¹⁷A nemzedékek száma tehát: Ábrahám[†]tól Dávid[†]ig tizennégy nemzedék, Dávidtól a babiloni fogságbevételig szintén tizennégy nemzedék, a babiloni fogságbevételtől Krisztus[†] születéséig pedig ismét tizennégy nemzedék.

Jézus Krisztus születése

(Lk 2:1–7)

¹⁸Jézus Krisztus születése így történt: Anyja, Mária, József jegyese volt. De még mielőtt összeházasodtak volna, kiderült, hogy Mária gyermeket vár a Szent Szellem[†]től. ¹⁹Vőlegénye, József, igaz ember volt, és mivel nem akarta rossz hírbe hozni Máriát, úgy gondolta, hogy titokban bontja fel a jegyességet.

²⁰Miközben ezen gondolkodott, megjelent neki álmában az Úr angyala, és így szólt hozzá: „József, Dávid fia[†]! Ne félj feleségül venni Máriát, hiszen a benne növekvő gyermek a Szent Szellem[†]től van! ²¹Fiút szül majd, akit Jézusnak nevez^{*}, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.”

1:21 Jézus A név jelentése: „szabadítás”.

²²Mindez azért történt így, hogy beteljesedjen, amit az Úr mondott a próféta[†] által: ²³„Egy szűz[†] gyermeket vár, és fiút szül majd, akinek Immánuel lesz a neve” — ami azt jelenti: velünk az Isten.*

²⁴Amikor József felébredt az álomból, mindent úgy tett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki. Feleségül vette Máriát, ²⁵de nem volt közöttük testi kapcsolat mindaddig, amíg Mária meg nem szülte a fiát, akit Jézusnak nevezett el.

A bölcsek meglátogatják Jézust

2 ¹Jézus a júdeai Betlehem városában született Heródes király[†] uralkodása idején. Ekkor bölcsek érkeztek keletről Jeruzsálembe, ²és azt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Láttuk a csillagát keleten, és azért jöttünk, hogy imádjuk őt.”

³Amikor Heródes király[†] ezt meghallotta, nyugtalankodni kezdett, és vele együtt Jeruzsálem egész népe is. ⁴Heródes összehívta a nép minden főpapját[†] és törvénytanárait. Megkérdezte tőlük, hogy hol kell megszületnie a Krisztusnak[†]. ⁵„A júdeai Betlehemben — válaszolták —, mert ezt írta erről a próféta[†]:

⁶ »Betlehem, Júda földje,
nem te vagy a legkisebb Júda vezető városai között,
mert belőled származik majd az az uralkodó,
aki pásztora lesz népemnek, Izraelnek.«”

Mik 5:2

⁷Ekkor Heródes[†] titokban magához hívatta a bölcseket, és megkérdezte tőlük, hogy pontosan mikor jelent meg a csillag. ⁸Ezután elküldte őket Betlehembe: „Menjetek el — mondta nekik — és tudjatok meg mindent a gyermekről! Ha megtaláljátok, mondjátok el nekem, hogy én is elmehessek, és imádjam őt!”

⁹A bölcsek útra is keltek, miután meghallgatták a királyt. Előttük ment a csillag, amelyet már keleten is láttak, majd megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. ¹⁰Nagyon megörültek, amikor ismét meglátták a csillagot. ¹¹Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak előtte és imádták őt. Majd felnyitották kincsesládáikat és átadták ajándékaikat: aranyat, tömjént és mirhát*. ¹²Mivel Isten álomban figyelmeztette őket, hogy ne menjenek vissza Heródeshez[†], más úton tértek vissza hazájukba.

Jézust a szülei Egyiptomba viszik

¹³Miután a bölcsek elmentek, az Úr angyala álomban megjelent Józsefnek, és ezt mondta neki: „Kelj fel, vidd magaddal a gyermeket és anyját, menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg ismét szólok neked! Heródes[†] ugyanis keresni fogja a gyermeket, hogy megölje.”

¹⁴József fel is kelt, és még azon az éjjelen a gyermekkel és anyjával együtt Egyiptomba indult. ¹⁵Ott maradt egészen Heródes[†] haláláig. Így teljesedett be az, amit az Úr mondott a próféta[†] által: „Egyiptomból hívtam el fiamat.”*

Heródes megöleti a betlehemi fiúgyermeket

¹⁶Heródes[†] nagyon mérges lett, amikor rájött, hogy a bölcsék becsapták. Parancsot adott, hogy öljenek meg minden kétévesnél fiatalabb fiút Betlehemben és környékén. A bölcséktől ugyanis megtudta, hogy ennyi idős lehetett a gyermek. ¹⁷Ekkor teljesedett be, amit Isten Jeremiás próféta[†] által mondott:

¹⁸ „Kiáltozás hallatszott Rámában,
sírás és nagy jajgatás:
Ráhel siratta gyermekeit,
és nem akart megvigasztalódni, hogy már nincsenek.” *Jer 31:15*

József és Mária visszatérnek Egyiptomból

¹⁹Amikor Heródes[†] meghalt, József Egyiptomban volt. Megjelent neki az Úr angyala álmában, ²⁰és így szólt hozzá: „Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és térj vissza Izrael földjére, mert meghaltak már azok, akik megakarták ölni a gyermeket!”

²¹Erre ő elindult a gyermekkel és anyjával, és visszatért Izrael földjére. ²²Amikor azonban meghallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik apja, Nagy Heródes után, nem mert odamenni. Az Úr ismét szólt Józsefhez álmában, ezért Galilea területére ment. ²³Názáret városába költözött, hogy beteljesedjen, amit Isten a próféták[†] által mondott: „Názáretinek fogják majd nevezni.”*

Bemerítő János

(Mk 1:1–8; Lk 3:1–9, 15–17; Jn 1:19–28)

3 ¹Abban az időben jelent meg Bemerítő János Júdea pusztájában, és ezt hirdette: ²„Változtassátok meg azt, ahogy gondolkodtok és ahogy éltek, mert közel van már a mennyek királysága!” ³Róla beszélt Ézsaiás próféta[†], amikor ezt mondta:

„Valaki kiált a pusztában:
»Készítsétek elő az Úr útját!
Tegyétek egyenessé ösvényeit!«” *Ézs 40:3*

⁴János teveszőrből készült ruhát és a dereka körül bőrvet viselt. Sáská[†] és vadmézet evett. ⁵Sokan jöttek hozzá Jeruzsálemből, az egész Júdeából és a Jordán környékéről, hogy hallgassák őt. ⁶Miután megvallották a bűneiket, bemerítette[†] őket a Jordán folyóba.

⁷Amikor azonban látta, hogy a farizeusok[†] és a szadduceusok[†] közül is sokan jönnek bemerítkezni[†], így szólt hozzájuk: „Mérges kígyók! Ugyan ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljete Isten közelgő haragja elől? ⁸Olyan dolgokat tegyetek, amik megmutatják, hogy valóban megváltoztatok. ⁹Ne gondoljátok, hogy dicsekedhettek és azt mondhatjátok magatokban: „Mi Ábrahám[†] fiai vagyunk!” Mert azt mondom nektek, hogy Isten még ezekből a kövekből is tud fiakat teremteni Ábrahámnak. ¹⁰A fejsze már ott van a fák* gyökerénél, és kivág minden fát, ami nem terem jó gyümölcsöt. A kivágott fát pedig bedobják a tűzbe.

3:10 fák Azok az emberek, akik nem fogadják el Jézust, olyanok, mint a fák, amelyeket kivágnak.

¹¹Én vízbe merítem be azokat, akik megváltoztatják azt, ahogyan gondolkodnak és ahogyan élnek. Aki viszont utánam jön, az hatalmasabb nálam. Én arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szent Szellembe[†] és tűzbe merít be titeket. ¹²A kezében szórólapát van, amivel megtisztítja szérűjét*: a gabonát magtárába gyűjti be, a pelyvát pedig elolthatatlan tűzzel fogja megégetni.”

János bementíti Jézust

(Mk 1:9–11; Lk 3:21–22)

¹³Ekkor Jézus eljött Galileából a Jordán folyóhoz, hogy János[†] őt is bementítse[†]. ¹⁴De János megpróbálta lebeszélni erről: „Inkább nekem lenne szükségem arra, hogy bementíts engem, és mégis te jössz hozzám?”

¹⁵Jézus így válaszolt neki: „Engedd meg, hogy ez most így történjen! Meg kell tennünk ezt, hogy így teljesítsünk mindent, amit Isten kér tőlünk.” Ekkor János[†] engedett neki.

¹⁶Ezután Jézus bementítkezett[†]. Ahogy feljött a vízből, hirtelen megnyílt neki a Menny. János[†] látta, amint Isten Szent Szelleme galamb formájában leereszkedett és rászállt Jézusra. ¹⁷A Mennyből pedig egy hang hallatszott: „Ő az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm.”

Jézust próbára teszi az ördög

(Mk 1:12–13; Lk 4:1–13)

4¹Ezt követően a Szent Szellem[†] a pusztába vezette Jézust, hogy ott próbára tegye őt az ördög. ²Miután Jézus negyven napon és negyven éjjelen át nem evett semmit, végül megéhezett. ³Az ördög ekkor odalépett hozzá, és így szólt: „Ha Isten Fia vagy, parancsold meg ezeknek a köveknek, hogy változzanak át kenyérré!”

⁴Ő azonban így válaszolt: „Meg van írva:

»Nem csak kenyérral él az ember,
hanem minden beszéddel, amely Isten szájából származik.«” 5Móz 8:3

⁵Ezután a szent városba vitte őt az ördög, és a Templom[†] legmagasabb pontjára állította. ⁶„Ha Isten Fia vagy — mondta neki —, ugorj le innen, hiszen így szól az Írás[†]:

»Angyalainak parancsot ad,
hogy vigyázzanak rád,
és ők felemelnek kezeikkel,
hogy meg ne üsd a lábadat a kőbe.«” Zsolt 91:11–12

⁷Jézus így válaszolt: „Az Írás[†] azt is mondja:

»Ne tedd próbára Uradat, Istenedet.«” 5Móz 6:16

⁸Ezután az ördög egy nagyon magas hegyre vitte Jézust. Megmutatta neki a világ összes királyságát és ragyogását. ⁹„Ezt mind neked adom — mondta —, ha leborulva imádsz engem.”

3:12 *kitakarítja szérűjét* János ezzel azt mondja, hogy Jézus el fogja választani a jó embereket a rosszaktól.

¹⁰Jézus erre így szólt: „Menj el tőlem, Sátán! Mert ezt mondja az Írás†:

»Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!«” 5Móz 6:13

¹¹Ekkor otthagyta őt az ördög, és angyalok jöttek, hogy szolgáljanak neki.

Jézus megkezdi szolgálatát Galileában

(Mk 1:14–15; Lk 4:14–15)

¹²Amikor Jézus meghallotta, hogy Jánost† elfogták, visszament Galileába.

¹³Elhagyta Názáretet, és a Galileai-tó melletti Kapernaumba ment lakni, Zebulon és Naftáli határvidékére, ¹⁴ahogy beteljesedjék a próféta† szava:

¹⁵ „Zebulon és Naftáli földje,
a tengerhez vezető út, a Jordán folyón túli terület
nem zsidó népek Galileája.

¹⁶ A sötétségben élő nép
nagy világosságot látott.
A halál árnyékos földjén élőknek fény támadt.” Ézs 9:1–2

¹⁷Jézus ettől fogva kezdte tanítani: „Változtassátok meg azt, ahogy gondolkodtok és azt, ahogy éltek, mert a mennyek királysága már közel van!”

Jézus kiválaszt magának néhány tanítványt

(Mk 1:16–20; Lk 5:1–11)

¹⁸Amikor Jézus a Galileai-tó mellett járt, meglátott két testvért: Simont, akinek a másik neve Péter volt, és testvérét, András. Halászok voltak, és éppen akkor vetették ki hálójukat a tóba. ¹⁹Azt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én emberhalásszá teszlek benneteket!” ²⁰Erre ők azonnal otthagyták hálójukat, és követték Jézust.

²¹Miután továbbment onnan, meglátott egy másik testvérpárt: Zebedeus fiát, Jakabot és testvérét, Jánost. Ők a hálójukat javígtatták a hajóban, apjukkal Zebedeussal. Őket is elhívta. ²²Azonnal otthagyták a hajót és apjukat, és követték Jézust.

Jézus tanít és gyógyít

(Lk 6:17–19)

²³Jézus bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban†, hirdette az Isten királyságáról szóló örömhírt†. Meggyógyította az emberek mindenféle betegségét és gyengeségét. ²⁴Híre elterjedt egész Szíriában. Sokféle beteget vittek hozzá. Voltak, akik különböző betegségektől és fájdalomtól szenvedtek, voltak, akikben gonosz szellem volt. Vittek hozzá epilepsziásokat† és bénákat is, Jézus pedig meggyógyította őket. ²⁵Nagy tömeg követte őt Galileából, Tízvárosból†, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordán folyón túlról.

Jézus tanít

(Lk 6:20–23)

5 ¹Amikor Jézus meglátta a tömeget, fölment a hegyre és leült. Odamentek hozzá a tanítványai is. ²Ő pedig így kezdte tanítani őket:

³ „Boldogok, akik felismerik, hogy szükségük van Istenre,
mert övék a mennyek királysága.

- 4 Boldogok, akik most sírnak,
mert Isten megvigasztalja őket.
- 5 Boldogok a szelídek,
mert ők öröklik a földet.*
- 6 Boldogok, akik mindennél jobban vágnak a igazságra,
mert Isten teljesen megelégti őket.
- 7 Boldogok az irgalmasok,
mert ők irgalmat kapnak Istentől.
- 8 Boldogok a tiszta szívűek,
mert ők meglátják Istent.
- 9 Boldogok, akik békét teremtenek,
mert őket Isten gyermekeinek nevezik.
- 10 Boldogok, akiket Isten igazsága miatt üldöznek,
mert övék a mennyek királysága.

¹¹Boldogok vagytok, amikor az emberek miattam megsértenek titeket, üldöznek, és mindenféle gonoszságot hazudnak rólatok. ¹²Legyetek boldogok és örüljete, mert hatalmas jutalom vár rátok a Mennyben! Hiszen így üldözték az előttek élő prófétákat[†] is.”

Ti vagytok a só és a világosság

(Mk 9:50; Lk 14:34–35)

¹³„Ti vagytok a föld sója. Ha azonban a só elveszti az ízét, ugyan mi tehetné újra ízessé? Semmire sem jó többé, ezért az emberek kidobják és eltapossák.

¹⁴Ti vagytok a világ világossága. Nem lehet elrejtteni a hegyen épült várost.

¹⁵Aki lámpást gyújt, nem azért teszi, hogy edény alá rejtse, hanem hogy a lámpatartóra tegye és így mindenkinek világítson, aki a házban van.

¹⁶Ugyanígy ragyogjon a ti világosságotok is az emberek előtt, hogy lássák jó tetteiteket és dicsóítsék mennyei Atyátokat.”

Jézus és az Írások

¹⁷„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt vagy a próféták[†] tanítását. Nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem hogy teljessé tegyem. ¹⁸Igazán mondom nektek: amíg az ég és a föld létezik, egyetlen betű vagy pont sem vész el a törvényből, amíg minden be nem teljesedik. ¹⁹Ha valaki nem tart fontosnak akár csak egyet is a parancsolatok közül, nem engedelmeskedik neki, és ezt tanítja az embereknek, az a legkisebb lesz a mennyek királyságában. Aki viszont megtartja a parancsolatokat, és ezt tanítja az embereknek is, az nagy lesz a mennyek királyságában. ²⁰Igazán mondom nektek: ha nem vagytok sokkal különbek, mint a törvénytánítók és a farizeusok[†], nem mentek be a mennyek királyságába.”

Jézus a haragról tanít

²¹„Hallottátok, meg lett mondva népünknek már régen: »Ne ölj!«* Ha valaki öl, annak bíróság elé kell állnia. ²²Én azonban azt mondom nektek: ha valaki megharagszik egy másik emberre, el lesz ítélve. Ha valaki azt mondja

5:5 „Boldogok ... földet.” Lásd Zsolt 37:11. **5:21** idézet: 2Móz 20:13; 5Móz 5:17.

egy másik embernek: »Te ostoba!«, az megérdemli, hogy a Főtanács[†] elé állítsák. Ha bárki azt mondja egy másik embernek: »Te bolond!«^{*}, az méltó, hogy a pokol tüzére dobják.

²³Ezért ha ajándékot viszel az oltárhoz[†], és ott eszedbe jut, hogy egy embertársadnak panasza van ellened, ²⁴hagyd ott az oltár előtt az ajándékodat, menj el, és előbb békülj ki azzal az emberrel. Utána menj vissza, és így ajánld fel ajándékodat Istennek!

²⁵Békülj ki hamar ellenségeddel, amíg még úton vagytok a bíróság felé, nehogy átadjon a bírónak, a bíró a börtönőrnek, az pedig börtönbe zárjon! ²⁶Igazán mondom neked: nem jöhetsz ki onnan addig, amíg az utolsó fillérig ki nem fizetted a tartozásodat!”

Jézus a szexuális bűnökről tanít

²⁷„Hallottátok, hogy megmondták: »Ne kövess el házasságtörést!«^{*} ²⁸Én viszont azt mondom nektek: ha valaki vággyal néz egy asszonyra, az a szívében már házasságtörést követett el. ²⁹Ha a jobb szemed visz bűnbe, vágd ki, és dobd el, mert jobb neked, ha tested egy részét veszíted el, mintha egész testedet vetnék a pokolra! ³⁰Ha pedig a jobb kezed visz bűnbe, vágd le azt, és dobd el, mert jobb neked, ha tested egy részét veszíted el, mintha egész tested menne a pokolra!”

Jézus a válásról tanít

(Mt 19:9; Mk 10:11–12; Lk 16:18)

³¹„Ezt is megmondták: »Aki elválik feleségétől, adjon neki válólevelet!«^{*} ³²Én viszont azt mondom nektek: aki elválik a feleségétől, az maga viszi a feleségét a házasságtörés bűnébe[†]. Kivéve, ha az asszony volt hűtlen a férjéhez. Az is házasságtörést követ el, aki az elbocsátott asszonyt elveszi feleségül.”

Jézus az ígéretekről tanít

³³„Hallottátok, hogy azt is megmondták népünknek már régen: »Ne esküdj[†] hamisan, hanem tartsd meg, amit esküvel ígértél az Úrnak!«^{*} ³⁴Én viszont azt mondom nektek: egyáltalán ne esküdjetek se az égre, hiszen Isten királyi széke az, ³⁵se a földre, mert az az Ő lábtartója, se Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa! ³⁶Még a saját fejedre se esküdj, mert egyetlen hajszáladat sem tudod feketévé vagy fehérré tenni! ³⁷Inkább mondjatok igent, ha igenre gondoltok, és nemet, ha nemre gondoltok! Ezen a két szón kívül már minden a gonosztól van!”

Jézus a bosszúról tanít

(Lk 6:29–30)

³⁸„Hallottátok, hogy megmondták: »Szemet szemért és fogat fogért!«^{*} ³⁹Én viszont azt mondom nektek: ne szálljatok szembe egyetlen gonosz emberrel se! Ezért ha valaki megüti az arcod jobb felét, tartsd oda neki a másikat is!

5:22 ostoba, bolond „Ráka”, jelentése: „semmirekellő bolond” vagy „hülye”. **5:27** idézet: 2Móz 20:14; 5Móz 5:18. **5:31** idézet: 5Móz 24:1. **5:33** »Ne ... Úrnak!« Lásd 3Móz 19:12; 4Móz 30:2; 5Móz 23:21. **5:38** idézet: 2Móz 21:24; 3Móz 24:20; 5Móz 19:21.

⁴⁰Ha valaki pereskedni akar veled és el akarja venni a ruhádat, add oda neki a kabátodat is! ⁴¹Ha valaki arra kényszerít, hogy menj el vele egy mérföldre, menj el vele kettőre! ⁴²Adj annak, aki kér tőled, és ne fordulj el attól, aki kölcsönkér tőled!”

Mindenkit szeressetek!

(Lk 6:27–28, 32–36)

⁴³„Hallottátok, hogy megmondták: »Szeresd embertársadat és gyűlöld ellenségedet!«* ⁴⁴Én viszont azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket! ⁴⁵Így valóban mennyei Atyátok fiai lesztek. Ő ugyanis felkelti napját a gonoszoknak is és a jóknak is. Ad esőt az igazaknak is és a bűnösöknek is. ⁴⁶Ha csak azokat szeretitek, akik szeretnek titeket, ugyan milyen jutalmat kaptok? Ugyanezt teszik a vámszedők† is. ⁴⁷Ha csak testvéreiteket köszöntitek, ugyan mennyivel tesztek többet, mint mások? Hiszen ezt még a nem zsidó népek is megteszik. ⁴⁸Legyetek tehát tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes!”

Jézus az adakozásról tanít

6¹„Figyeljete arra, hogy ne az emberek előtt tegyetek jót, hogy lássanak titeket, mert akkor nem kaptok jutalmat mennyei Atyától!”

²Ha adsz valamit a szegényeknek, ne fújj kürtöt magad előtt, hogy figyeljenek rád, mint ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban† és az utcákon, hogy dicsérjék őket az emberek! Igazán mondom nektek: a teljes jutalmukat megkapták. ³Amikor a szegényeknek adsz, ne tudjon a bal kezed arról, amit a jobb kezed tesz! ⁴Így a szegényeknek való adakozásod titokban történik. De Atyád, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd érte.”

Jézus az imádkozásról tanít

(Lk 11:2–4)

⁵„Amikor imádkoztok, ne úgy tegyétek, mint a képmutatók†, akik a zsinagógákban† és az utcasarkokon szeretnek imádkozni, hogy mindenki lássa őket! Igazán mondom nektek: a teljes jutalmukat megkapták. ⁶Te viszont, amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, zárd be az ajtót, és imádkozz titokban! Atyád pedig, aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd!”

⁷Amikor imádkoztok, ne beszéljete sokat, mint a nem zsidó emberek, akik azt hiszik, hogy hosszú imájukért hallgadják meg őket! ⁸Ne utánozzátok őket! Atyátok jól tudja, hogy mire van szükségetek, mielőtt még kéréteket tőle. ⁹Inkább így imádkozzatok:

»Atyánk, aki a mennyekben vagy,
legyen szent a te neved!

¹⁰ Jöjjön el a királyságod,
legyen meg az akaratod, ahogyan a mennyben, úgy itt a földön is.

¹¹ Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

¹² és bocsásd meg a bűneinket,
ahogyan mi is megbocsátunk azoknak, akik rosszat tesznek nekünk.

¹³ Ne engedd, hogy kísértésbe essünk,
hanem szabadíts meg minket a gonosztól!«*

¹⁴Csak akkor bocsátja meg bűneiteket mennyei Atyátok, ha ti is megbocsátjátok mások bűneit. ¹⁵Amennyiben nem bocsátjátok meg mások bűneit, Atyátok sem bocsátja meg a ti bűneiteket.”

Jézus a böjtről tanít

¹⁶„Amikor böjtöltök[†], ne legyen olyan szomorú az arcotok, mint a képmutatóké[†]! Ők eltorzítják arcukat, hogy mások is lássák, hogy böjtölnek. Igazán mondom nektek: a teljes jutalmukat megkapták. ¹⁷Te azonban, amikor böjtölsz, kend meg a fejedet olajjal, és mosd meg az arcodat, ¹⁸hogy senki ne vegye észre, hogy böjtölsz, kivéve Atyádat, akit nem látsz! És Atyád aki látja, amit titokban teszel, megjutalmaz majd.”

Isten fontosabb a pénznél

(Lk 12:33–34)

¹⁹„Ne a földön gyűjtsetek magatoknak kincseket! Itt a moly és a rozsdá mindent elpusztít, vagy betörnek a tolvajok és ellopják azokat! ²⁰Inkább a mennyben gyűjtsetek magatoknak kincseket, mert ott sem moly, sem rozsdá nem pusztít, és tolvajok sem törnek be, hogy ellopják azokat! ²¹Mert ahol a kincsed van, ott van a szíved is.”

Világosság és sötétség

(Lk 11:34–36)

²²„A test lámpása a szem. Ezért ha a szemed egészséges, az egész tested világosságban lesz. ²³Ha viszont a szemed rossz, az egész tested sötétségben lesz. És ha a világosság, ami benned van, valójában sötétség, milyen nagy akkor a sötétség?”

Lehet-e két urat szolgálni?

(Lk 16:13)

²⁴„Senki sem szolgálhat két urat egyszerre. Hiszen vagy gyűlöli az egyiket, és a másikat szereti, vagy ragaszkodik az egyikhez, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok tehát Istennek és a pénznek* egyszerre!”

Isten királysága legyen az első!

(Lk 12:22–34)

²⁵„Ezért azt mondom nektek: Ne aggódjatok életetekért, hogy mit fogtok enni és inni, se testetek miatt, hogy mibe fogtok öltözködni! Hiszen értékesebb az élet, mint az étel. A test is értékesebb, mint a ruha. ²⁶Figyeljétek meg az égi madarakat! Nem vetnek, nem aratnak, élelmet sem gyűjtenek magtárba — mennyei Atyátok mégis táplálja őket. Ti pedig sokkal értékesebbek vagytok, mint ők! ²⁷Ki tudná közületek aggodásával akár csak egy órával is meghosszabítani az életét?

6:13 Néhány görög kézirat hozzáteszi: „Mert tiéd az uralom, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.” **6:24** pénz Szó szerint: „mammon” (szemita szó), jelentése: „pénz”, „gazdagság”.

²⁸Miért aggódtok a ruhák miatt? Nézzétek a mezei liliomokat: milyen szépen növekednek, pedig nem fáradoznak és nem készítenek ruhát maguknak! ²⁹Mégis azt mondom nektek, Salamon legnagyobb dicsőségében sem öltözködött olyan szépen, mint ezek közül bármelyik. ³⁰Ha tehát a mező fűvét, amely ma itt van, holnap pedig tűzre dobják, így öltözteti Isten, mennyivel inkább fog titeket öltöztetni, kishitűek! ³¹Ne aggódjatok tehát és ne kérdezzétek: »Mit fogunk enni, és mit fogunk inni?«, és azt se, hogy »Mit veszünk fel?« ³²A nem zsidó emberek kérdezzétek ezeket. Mennyei Atyátok tudja, hogy mindezekre szükségetek van. ³³Keressétek először Isten királyságát és az ő igazságát, és ráadásként ezek is mind megadtnak nektek. ³⁴Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, mert a holnap majd aggódik magáért! Elég minden napnak a maga baja.”

Jézus az ítélekezésről tanít

(Lk 6:37–38, 41–42)

7¹„Ne ítéljetek, hogy titeket se ítéljenek majd el! ²Amilyen ítélettel ítélték, olyan ítélettel ítélnék majd titeket is. Amilyen mértékkel mérték másoknak, olyan mértékkel mérnek majd nektek is. ³Miért látod meg a szálkát testvéred szemében, ha a saját szemedben még a gerendát sem veszed észre? ⁴Hogyan mondhatod testvérednek: »Engedd meg, hogy kivegyem a szálkát a szemedből!«, amikor a te szemedben egy gerenda van! ⁵Képmutató†! Először vedd ki a gerendát a saját szemedből! Azután majd elég tisztán látsz ahhoz, hogy kivehesd a szálkát a testvéred szeméből!

⁶Ne adjátok oda a szent dolgokat a kutyáknak, és ne szórjátok oda gyöngyeiteket a disznóknak. Mert megtörténhet, hogy lábukkal széttapossák azokat, és a kutyák megfordulva benneteket is széttépnek!”

Kitartóan kérjétek Istentől!

(Lk 11:9–13)

⁷„Kérjétek, és kaptok! Keressetek, és találtok! Zörgessetek, és az ajtó kinyílik előttetek! ⁸Mert mindenki, aki kér, kap. Aki keres, talál, és aki zörget, annak ajtót nyitnak.

⁹Vagy talán van köztetek olyan ember, aki követ ad a fiának, amikor az kenyeret kér tőle? ¹⁰Vagy ha halat kér, kígyót ad neki? ¹¹Ha tehát még ti is — bár gonoszak vagytok — tudtok jó ajándékot adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad majd mennyei Atyátok jó ajándékokat azoknak, akik kérik tőle!”

A legfontosabb szabály

¹²„Ezért amit szeretnétek, hogy veletek tegyenek az emberek, azt tegyétek ti is velük! Ez a törvény és a próféták† tanításának lényege.”

Út a mennybe és a pokolba

(Lk 13:24)

¹³„A szűk kapun menjétek be! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a pusztulásba vezet, és sok ember jár rajta. ¹⁴De szűk az a kapu, és keskeny az az út, amely az örök életre vezet, és kevesen találják meg azt.”

Figyeljétek az emberek cselekedeteit!*(Lk 6:43–44; 13:25–27)*

¹⁵„Óvakodjatok a hamis prófétáktól[†], akik odajönnek hozzátok és úgy néznek ki, mint a bárányok! ¹⁶Gyümölcsseikről ismerhetitek fel őket. Nem szedhetünk tüskebokról szőlőt vagy bogáncskóróról fügét. ¹⁷Ugyanígy minden jó fa jó gyümölcsöt érlel, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem. ¹⁸A jó fa nem terem rossz gyümölcsöt, és a rossz fa sem hoz jó gyümölcsöt. ¹⁹Minden fát, amelyik nem hoz jó gyümölcsöt, kivágnak és tűzre dobnak. ²⁰Tehát gyümölcsseikről ismeritek fel őket.

²¹Nem mindenki fog bemenni a mennyek királyságába, aki azt mondja nekem: »Uram, Uram!« Csak az, aki megteszi az én mennyei Atyám akaratát. ²²Sokan mondják majd nekem azon a napon: »Uram, Uram! Hiszen a te nevedben prófétáltunk. A te nevedben úztünk ki gonosz szellemeket. És a te nevedben tettünk sok csodát!« ²³Én akkor világosan megmondom nekik: »Soha nem ismertelek titeket. Menjetek el tőlem, ti gonosztevők!«

A bölcs és a bolond ember*(Lk 6:47–49)*

²⁴„Mindenki, aki meghallgatja szavaimat, és meg is teszi azokat, olyan, mint a bölcs ember, aki sziklára építette a házát. ²⁵Esett az eső, jött az árvíz, fújt a szél, és rátört a házra. De az nem dőlt össze, mert sziklára alapozták. ²⁶Mindenki, aki csak hallgatja a szavaimat, de nem engedelmeskedik azoknak, olyan, mint a bolond ember, aki homokra építette a házát. ²⁷Esett az eső, árvíz lett, fújt a szél, és rátört a házra. Az pedig összedőlt, és teljesen elpusztult.”

²⁸Ezzel Jézus befejezte a beszédét, a tömeg pedig csodálkozott a tanításán. ²⁹Ugyanis nem úgy tanította őket, mint a törvénytanárok, hanem úgy, mint akinek hatalma van.

Jézus meggyógyít egy beteget*(Mk 1:40–45; Lk 5:12–16)*

8 ¹Miután Jézus lejött a hegyről, nagy tömeg követte őt. ²Odament hozzá egy leprás[†], leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, ha akarod, te meg tudsz engem gyógyítani!”

³Akkor Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és így szólt: „Akarom. Gyógyulj meg!” Ő pedig azonnal meggyógyult a leprából. ⁴Ezután így szólt hozzá Jézus: „Ne beszélj erről senkinek! Inkább menj el, mutasd meg magadat a papnak*, majd Mózes[†] törvénye szerint vidd el ajándékokat. Ez lesz a bizonyíték nekik arra, hogy meggyógyultál!”

Jézus meggyógyítja egy tiszt szolgáját*(Lk 7:1–10; Jn 4:43–54)*

⁵Amikor Jézus Kapernaumba ért, egy százados lépett hozzá és segítségért könyörögött: ⁶„Uram, a szolgám bénán fekszik otthon, és nagy fájdalmai vannak.”

8:4 *mutasd meg magadat a papnak* Mózes törvénye szerint a papnak kell megítélnie, hogy a zsidó ember meggyógyult-e a leprából.

⁷„Megyek, és meggyógyítom” — válaszolta Jézus.

⁸A százados azonban így szólt: „Uram, nem érdemlem meg, hogy belépj az otthonomba. Csak szólj, és meggyógyul a szolgám. ⁹Hiszen én is mások hatalma alatt álló ember vagyok, és vannak katonáim, akiknek én parancsolok. Ha azt mondom az egyiknek: »Menj el!«, az el is megy. Vagy ha szólok egy másiknak: »Gyere ide!«, az odajön. És ha azt mondom a szolgámnak: »Tedd ezt!«, az meg is teszi.”

¹⁰Jézus, amikor ezt meghallotta, elcsodálkozott és így szólt azokhoz, akik vele voltak: „Igazán mondom nektek: Nem találtam ilyen nagy hitet egész Izraelben. ¹¹Bizony sokan jönnek majd el keletről és nyugatról, akik együtt ülnek asztalhoz Ábrahámmal[†], Izsákkal[†] és Jákóbbal[†] a mennyek királyságában. ¹²De azokat, akiket a királyság illetve, hogy legyen, kidobják a külső sötétségbe. Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.”

¹³Majd a századoshoz fordulva így szólt Jézus: „Menj! Történjen minden úgy, ahogy hitted!” És még abban az órában meggyógyult a szolgálja.

Jézus sok embert meggyógyít

(Mk 1:29–34; Lk 4:38–41)

¹⁴Amikor Jézus Péter házába ment, látta, hogy annak anyósa lázasan fekszik. ¹⁵Jézus megérintette az asszony kezét, és a láz elhagyta őt. Ezután az asszony felkelt, és szolgálni kezdett neki.

¹⁶Amikor beesteledett, sok olyan embert vittek hozzá, akikben gonosz szellem volt. Jézus pedig szavával űzte ki a gonosz szellemeket, és minden beteget meggyógyított. ¹⁷Így teljesedett be, amit Ézsaiás próféta[†] mondott:

„Ő vette el gyengeségeinket, és ő hordozta betegségeinket.” Ézs 53:4

Jézus követése

(Lk 9:57–62)

¹⁸Amikor Jézus meglátta az őt körülvevő tömeget, parancsot adott a tanítványainak, hogy menjenek át a tó túlsó partjára. ¹⁹Ekkor azonban egy törvénytanító lépett hozzá, és így szólt: „Mester, én mindenhová követni foglak téged.”

²⁰Jézus így válaszolt neki: „A rókáknak van barlangjuk, a madaraknak van fészük, de az Emberfiának[†] nincs hol lehajtania a fejét.”

²¹Egy másik tanítványa azt mondta neki: „Uram, engeddd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem apámat!”

²²Jézus azonban így válaszolt neki: „Te csak kövess engem, és hagyd, hogy a holtak eltemessék saját halottaikat!”

Jézus lecsendesíti a vihart

(Mk 4:35–41; Lk 8:22–25)

²³Jézus hajóba szállt, tanítványai pedig követték őt. ²⁴Hirtelen akkora vihar támadt a tavon, hogy a hullámok szinte elborították a hajót. De Jézus aludt. ²⁵Tanítványai odamentek hozzá és felébresztették. Azt mondták: „Uram! Ments meg minket! Mindjárt meghalunk!”

²⁶Jézus így válaszolt nekik: „Miért féltek? Milyen kevés a hitetek!” Azután felállt, parancsolt a szélnek és a tó vizének, és teljes csend lett.

²⁷Az emberek csodálkozva kérdezték: „Ugyan, ki lehet ő, hogy még a szél és a tó vize is engedelmeskedik neki?”

Jézus gonosz szellemeket űz ki két emberből

(Mk 5:1–20; Lk 8:26–39)

²⁸Amikor Jézus megérkezett a túlsó partra, a gadaraiak* földjére, két emberrel találkozott, akikben gonosz szellem volt. A sírokból jöttek elő. Olyan veszélyesek voltak, hogy senki sem tudott azon az úton utazni miattuk. ²⁹Felkiáltottak: „Mit akarsz tőlünk, Isten Fia? Azért jöttél, hogy idő előtt megkínózz bennünket?”

³⁰A távolban egy nagy disznónyáj legelt. ³¹A gonosz szellemek így kérlelték Jézust: „Ha kiűzöl minket, küldj bennünket abba a disznónyájba!”

³²„Menjetek!” — mondta nekik Jézus. Akkor azok kijöttek az emberekből, és belementek a disznókba. Az egész disznónyáj lerohant a meredek lejtőn, egyenesen a tóba, és a vízbe fulladt. ³³Az emberek pedig, akik a disznókat őrizték, elfutottak. Bementek a városba, és mindent elmondtak: azt is, ami azokkal az emberekkel történt, akikben gonosz szellem volt. ³⁴Erre a város egész lakossága kiment, hogy lássa Jézust. Amikor meglátták, kérték, hogy menjen el arról a vidékről.

Jézus meggyógyítja a bénát

(Mk 2:1–12; Lk 5:17–26)

9¹Ezután Jézus hajóba szállt, átkelt a tavon, és a saját városába ment. ²Ott egy bénát vittek hozzá, aki ágyon feküdt. Jézus látta a hitüket, ezért így szólt a bénához: „Bízzál fiam, bűneid meg vannak bocsátva!”

³Néhány törvénytánító egymás közt ezt mondta: „Ez az ember Istent gyalázza!”

⁴Mivel Jézus ismerte a gondolataikat, így szólt hozzájuk: „Miért gondoltok ilyen gonosz dolgot a szívetekben? ⁵Szerintetek mi könnyebb? Azt mondani: »Bűneid meg vannak bocsátva«, vagy azt: »Kelj fel, és járj!«? ⁶De megmutatom nektek, hogy az Emberfiának† van hatalma arra, hogy megbocsássa a bűnöket a földön.” Így szólt a bénához: „Kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza!” ⁷A férfi pedig felkelt és hazament. ⁸Amikor ezt látták az emberek, félelem töltötte el őket, és dicsőítették Istent, aki ilyen hatalmat adott az embereknek.

Máté (Lévi) követi Jézust

(Mk 2:13–17; Lk 5:27–32)

⁹Amikor Jézus továbbment onnan, meglátott egy Máté nevű férfit, aki a vámnál ült. Jézus ezt mondta neki: „Kövess engem!” Ő pedig felállt, és követte Jézust.

¹⁰Amikor Jézus és tanítványai Máté házában ettek, sok vámszedő† és bűnös is odament, és velük együtt evett. ¹¹Amikor a farizeusok† ezt meglátták, így szóltak Jézus tanítványaihoz: „Hogy lehet az, hogy a tanítók egy asztalnál eszik a vámszedőkkel és a bűnösökkel?”

¹²Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. ¹³Menjetek, és tanuljátok meg, mit

8:28 gadarai Gadara területéről, a Galileai-tó dél-keleti partjáról valósi.

jelent az, hogy »Én irgalmasságot akarok, nem áldozatot!«* Nem azért jöttem, hogy igaz embereket hívjak el, hanem hogy bűnösöket.”

Jézus nem olyan, mint a vallásos zsidók

(Mk 2:18–22; Lk 5:33–39)

¹⁴Majd János[†] tanítványai mentek oda Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Miért van az, hogy mi és a farizeusok[†] böjtölünk[†], a te tanítványaid viszont nem?”

¹⁵Jézus így felelt nekik: „Vajon búsulnak-e a vőlegény barátai, amíg velük van a vőlegény? Eljön majd az az idő, amikor elviszik tőlük a vőlegényt. Akkor majd ők is böjtölnek[†].”

¹⁶Senki nem varr foltot új anyagból régi ruhára, mert egy ilyen folt csak tovább szakítaná az anyagot, és így még nagyobb lenne a szakadás. ¹⁷Senki sem tölt új bort régi tömlőkbe[†]. Hiszen akkor szétszakadnának a tömlők, és a bor is kiömlene. Ehelyett az új bort új tömlőkbe töltik, és így mindkettő megmarad.”

Jézus életre kelt egy halott kislányt és meggyógyít egy beteg asszonyt

(Mk 5:21–43; Lk 8:40–56)

¹⁸Miközben ezt mondta, a zsinagóga[†] egyik vezetője lépett hozzá. Leborult előtte, és így szólt: „Most halt meg a kislányom, de kérlek, gyere, tedd rá a kezedet, és újra élni fog!”

¹⁹Jézus erre útnak indult, és a tanítványaival együtt követte őt.

²⁰Volt egy asszony, aki már tizenkét éve vérzett. Hátulról odalépett hozzá, és megérintette Jézus ruhájának szélét. ²¹Ezt gondolta ugyanis magában: „Elég, ha megérintem a ruháját, és meggyógyulok.”

²²Jézus hátrafordult, ránézett az asszonyra, és így szólt: „Bízzál, leányom, a hited meggyógyított téged!” És az asszony abban a pillanatban meggyógyult.

²³Amikor Jézus a vezető házához ért, meglátta a jajgató tömeget és a temetési zenét játszó embereket. ²⁴Azonnal rájuk szólt: „Menjetek el innen! A kislány nem halt meg, csak alszik.” De azok kinevették őt. ²⁵Miután az embereket elküldték, Jézus bement a szobába, megfogta a kislány kezét, és a lány felkelt. ²⁶Ennek az egész vidéken híre ment.

Jézus még több embert gyógyít meg

²⁷Amikor Jézus továbbment onnan, két vak férfi követte. Így kiáltottak: „Dávid Fia[†], segíts rajtunk!”

²⁸Amikor bement egy házba, utánamentek a vakok is. Jézus megkérdezte őket: „Elhiszitek, hogy meg tudom tenni azt, hogy újra lássatok?” „Igen, Uram!” — válaszolták.

²⁹Ekkor megérintette a szemüket, és így szólt: „Történjen úgy, ahogyan hittétek!” ³⁰Erre megnyílt a szemük. Jézus azonban figyelmeztette őket: „Vigyázzatok, hogy senki se tudja meg ezt!” ³¹Ők azonban, amikor elmentek onnan, mindenkinek beszéltek Jézusról azon vidéken.

³²Amint ők elmentek, egy olyan embert hoztak hozzá, aki nem tudott beszélni, mert gonosz szellem volt benne. ³³Jézus kiűzte belőle a gonosz

szellemet, a néma pedig megszólalt. Az emberek elcsodálóztak és ezt mondták: „Ilyen hatalmas dolog még soha nem történt Izraelben!”

³⁴A farizeusok[†] azonban azt mondták: „A gonosz szellemek fejedelmének segítségével úzi ki a gonosz szellemeket.”

Jézus megsajnálja az embereket

³⁵Jézus bejárt minden várost és falut. Tanított a zsinagógákban[†], hirdette az Isten királyságáról szóló örömhírt[†]. Meggyógyított mindenfajta betegséget és gyengeséget. ³⁶Amikor végignézett a tömegben, megsajnálta őket, mert fáradtak és elhagyatottak voltak, mint a pásztor nélküli juhok. ³⁷Ekkor így szólt tanítványaihoz: „Sok az aratnivaló, de kevés a munkás. ³⁸Ezért kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön még munkásokat az aratásába!”

Jézus kiküldi tanítványait

(Mk 3:13–19; 6:7–13; Lk 6:12–16; 9:1–6)

10¹Jézus magához hívta tizenkét tanítványát. Hatalmat adott nekik arra, hogy kiűzzék a gonosz szellemeket, és meggyógyítsanak minden betegséget és gyengeséget. ²Ez volt a tizenkét apostol[†] neve: az első Simon, akinek a másik neve Péter volt, és testvére, András. Jakab, a Zebedeus fia, és testvére, János. ³Fülöp, Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő[†]. Jakab, az Alfeus fia, és Taddeus. ⁴Simon, a zélóta*, és Iskáriótes Júdás, aki később elárulta őt.

⁵Ezt a tizenkét embert küldte ki Jézus. Megparancsolta nekik: „Ne menjetek olyan vidékre, ahol nem zsidó emberek laknak. Ne menjetek be a samáriaiak[†] városaiba! ⁶Inkább Izrael népének elveszett juhaihoz menjetek! ⁷Menjetek, és hirdessétek: »Elközelített a mennyek királysága!« ⁸Gyógyítsátok meg a betegeket! Támassátok fel a halottakat! Tisztítsátok meg a leprásokat[†]! Űzzétek ki a gonosz szellemeket! Ingyen kaptátok, ezért ingyen is adjátok! ⁹Övetekben ne vigyetek se aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt! ¹⁰Ne vigyetek az útra tarisznyát, se másik ruhát, se sarut, se botot! A munkás ugyanis megérdemli, hogy gondoskodjanak róla.

¹¹Ha bementek egy faluba vagy városba, keressetek ott egy arra méltó embert, és maradjatok nála addig, amíg tovább nem mentek! ¹²Mikor beléptek a házába, mondjátok: »Béke legyen veletek!« ¹³Ha az ott lakók megérdemlik, a békesség, amit kívántok, nyugodjon meg rajtuk. Ha azonban nem érdemlik meg, térjen vissza rátok. ¹⁴Ha valaki nem fogad be titeket, és beszédeteket sem hallgatja meg, menjetek ki annak házából és városából! Még a port is verjétek le a lábatokról!* ¹⁵Igazán mondom nektek, még Sodoma[†] és Gomora[†] helyzete is jobb lesz az ítélet napján, mint azé a városé.”

Jézus figyelmeztet a nehézségekre

(Mk 13:9–13; Lk 21:12–17)

¹⁶„Úgy küldelek el most benneteket, mint bárányokat a farkasok közé. Ezért legyetek okosak, mint a kígyók, és ártatlanok, mint a galambok! ¹⁷Az

10:4 zélóta Szó szerint: „kananeus” Ennek az arám szónak a jelentése: „buzgó.” A zélóták egy zsidó politikai csoportot alkottak. **10:14** „még ... lábatokról” Figyelmeztetés. Azt jelenti, hogy nem beszélnek többé azokkal az emberekkel.

emberekkel legyetek óvatosak, mert bíróság elé visznek titeket, és zsinagógákban megkorbácsolnak titeket!¹⁸Kormányzók és királyok elé visznek majd titeket miattam. Ez alkalmat ad majd arra, hogy beszéljetez nekik és a nem zsidó népeknek rólam.¹⁹Amikor letartóztatnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogy mit és hogyan mondjatok, mert abban a pillanatban megadatik nektek, amit mondanotok kell!²⁰Mert valójában nem ti fogtok beszélni, hanem Atyátok Szelleme szól majd rajtatok keresztül.

²¹Abban az időben testvér a testvérét adja majd halálra, és apa a gyermekét. A gyermekek pedig szüleik ellen támadnak, hogy megöljék őket.²²Mindenki gyűlölni fog benneteket miattam. Aki azonban mindvégig kitart, megszabadul.²³Ha valamelyik városban üldöznek benneteket, meneküljetez egy másikba! Igazán mondom: nem végzítez el ezt a munkát Izrael minden városában, mire az Emberfia[†] visszajön hozzátok.

²⁴A tanítvány nem nagyobb a mesterénél, a rabszolga sem nagyobb az uránál.²⁵Legyen azért elég a tanítványnak, ha olyan mint a mestere, és a rabszolgának, ha olyan, mint az ura. Ha a ház urát Belzebubnak hívják, akkor mennyivel csúnyább néven nevezik a család többi tagját!”

Istent féld, ne az embereket!

(Lk 12:2–7)

²⁶„Úgyhogy ne féljetez tőlük, mert minden rejtett dolog ki fog tudódni, és minden titok ismertté lesz.²⁷Amit most sötétben mondok nektez, a világosságban mondjátok el! És amit most fülbe súgva mondok nektez, azt a háztetőkről hirdessétez!²⁸Ne féljetez azoktól, akik csak a testet képesek megölni, a léleknek azonban nem árthatnak! Attól féljetez, aki mind a testet, mind a lelket el tudja pusztítani a pokolban!²⁹Úgye két veréb ára egy fillér*? Mennyei Atyátok tudta nélkül mégsem pusztulhat el közülük egy sem.³⁰Nektez pedig még a hajszálaitok is meg vannak számlálva.³¹Úgyhogy ne féljetez! Ti sok verébnél értékesebbek vagytok!”

A hit megvallása

(Lk 12:8–9)

³²„Aki tehát elismeri az emberek előtt, hogy hisz bennem, arról én is elismerem mennyei Atyám előtt, hogy hozzám tartozik.³³Aki viszont letagad engem az emberek előtt, azt én is meg fogom tagadni mennyei Atyám előtt.”

Jézus követése háborúságokkal is járhat

(Lk 12:51–53; 14:26–27)

³⁴„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békét hozzak a földre! Nem azért jöttem, hogy békét, hanem hogy kardot hozzak.³⁵Azért jöttem, hogy:

»szembeállítsam a férfit az apjával, a leányt az anyjával,
és a menyét az anyósával.

³⁶ Így az embernek a saját családtagjai lesznek az ellenségei.« *Mik 7:6*

³⁷Aki tehát jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem érdemli meg, hogy hozzám tartozzon. Aki jobban szereti fiát vagy lányát, mint

10:29 fillér Rézpenz, a dénár 1/16 része (egy dénár a napszamos egy napi átlag bére volt).

engem, az nem érdemli meg, hogy hozzám tartozzon. ³⁸Aki nem veszi fel naponta a keresztyét, és nem követ engem, az ugyancsak nem érdemli meg, hogy hozzám tartozzon. ³⁹Aki próbálja megtartani az életét, az elveszíti azt. Aki viszont elveszíti az életét miattam, az megtartja.”

Isten megáldja azokat, akik elfogadják titeket

(Mk 9:41)

⁴⁰„Aki elfogad titeket, engem fogad el. Aki viszont elfogad engem, az azt fogadja el, aki engem küldött. ⁴¹Aki azért fogad el egy prófétát†, mert az próféta, az prófétának járó jutalmat kap. Aki elfogad egy igaz embert, azért, mert az igaz, az igaz embernek járó jutalmat kap. ⁴²Aki pedig csupán egy pohár friss vizet ad egynek is a legkisebbek közül azért, mert az én tanítványom, igazán mondom nektek, az biztosan jutalmat kap!”

Jézus és Bemertő János

(Lk 7:18–35)

11 ¹Miután Jézus elmondta ezeket a tizenkét tanítványnak, továbbment onnan, hogy tanítson és hirdesse az igét a környező városokban is.

²János† ekkor börtönben volt. Hallott Krisztus† tetteiről, ezért elküldte néhány tanítványát, ³hogy kérdezzék meg Jézustól: „Te vagy az, akinek el kell jönnie, vagy másat várjunk?”

⁴Jézus így válaszolt: „Menjete vissza Jánoshoz†, és mondjátok el neki mindazt, amit hallotok és láttok. ⁵Vakok látnak, sánták járnak, leprások† gyógyulnak meg. Süketek hallanak, halottak támadnak föl, és a szegények az örömhírt† hallgatják. ⁶Boldog az, aki el tud fogadni engem.”

⁷Amikor elmentek, Jézus Jánosról† kezdett el beszélni az embereknek: „Miért mentetek ki a pusztába? Hogy széltől hajlongó nádszalat* lássatok? ⁸Vagy talán azért mentetek ki, hogy drága ruhába öltözött férfit lássatok? De hiszen a drága ruhákban járó emberek királyi palotákban laknak. ⁹Akkor viszont kivel akartatok találkozni? Talán egy prófétával†? Igazán mondom nektek: nagyobbat láttatok egy prófétánál! ¹⁰Mert órála mondja az Írás†:

»Elküldöm követemet*, aki előtted jár,
hogy utat készítson neked.«

Mal 3:1

¹¹Igazán mondom, hogy Bemertő János a legnagyobb azok között, akik valaha is megszülettek erre a világra. A mennyek királyságában azonban a legkisebb is nagyobb nála. ¹²Bemertő János megjelenésétől mostanáig a mennyek királysága erőteljesen halad előre,* és vannak olyanok, akik erőszakkal próbálják meg a hatalmukba keríteni. ¹³János idejéig hirdette ezt minden próféta† és a törvény is. ¹⁴Ha készen álltok elfogadni: ő Illés†, akinek el kellett jönnie. ¹⁵Akinek van füle, hallja!

¹⁶Ugyan kihez is hasonlítsam ezt a nemzedéket? A piactéren ülő gyerekekhez hasonlítanak, akik így kiáltanak:

¹⁷ »Furulyáztunk nektek, de nem táncoltatok.
Siratót énekeltünk, de nem sírtatok.«

11:7 nádszál Jézus ezzel azt mondja, hogy János nem volt gyenge. **11:10 követ** Szó szerint: „hírnök”. **11:12 erőteljesen halad előre** vagy „erőszakot szenved”.

¹⁸Eljött János[†], aki nem evett és nem ivott. Azt mondjátok, hogy gonosz szellem van benne. ¹⁹Eljött az Emberfia[†], aki ugyanúgy evett és ivott, mint mások. Erre ezt mondjátok: »Nézzétek, milyen falánk és iszákos ember! Vámszedők[†] és a bűnösök barátja!« De a bölcsességet az eredményei igazolják.”

Jézus figyelmezteti a hitetleneket

(Lk 10:13–15)

²⁰Ezután elkezdte meginteni azokat a városokat, amelyekben a legtöbb csodát tette. Megintette őket mert nem változtatták meg a gondolkodásukat és az életüket: ²¹„Rossz lesz neked, Korazin[†] népe! Rossz lesz nektek, Bétsaida[†] lakói! Mert ha Tíruszban[†] és Szidónban[†] történtek volna azok a csodák, amelyeket ti láttatok, az ő lakóik már régen megváltoztatták volna életüket. Már rég zsákruhában ülnének, fejükre hamut szórnanak, hogy ezzel is kifejezzék, mennyire bánják a bűneiket. ²²Igazán mondom nektek: Tírusz és Szidón népének elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint nektek. ²³És te, Kapernaum[†], azt hiszed, hogy a mennybe emelkedsz? A pokolba kerülsz. Mert ha Sodomában[†] történtek volna meg azok a csodák, amelyeket ti láttatok, megmaradt volna a mai napig. ²⁴Igazán mondom nektek: Sodoma népének elviselhetőbb lesz a sorsa az ítélet napján, mint nektek.”

Jézus megnyugvást kínál

(Lk 10:21–22)

²⁵Akkor Jézus ezt mondta: „Dicsőítelek, Atyám, menny és föld Ura, hogy ezeket az igazságokat elrejtetted a bölcsék és értelmesek elől, de megmutattad azoknak, akik olyanok, mint a kisgyermek. ²⁶Igen, és mindezt azért tetted, Atyám, mert így tetszett neked.”

²⁷„Az én Atyám mindent nekem adott. Nem ismeri senki a Fiút, csak az Atya. De az Atyát sem ismeri senki, csakis a Fiú, és az, akinek a Fiú ki akarja jelenteni.

²⁸Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve! Én nyugalmat adok nektek. ²⁹Azt az igát vegyétek fel, amit én adok rátok. Tanuljatok tőlem, mert én szelíd és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok a lelketeknek. ³⁰Mert az én igám könnyű, és az a teher, amit én teszek rátok, nem nehéz.”

Néhány zsidó kritizálja Jézust

(Mk 2:23–28; Lk 6:1–5)

12¹Akkoriban, egy szombati[†] napon Jézus gabonaföldeken sétált keresztül. Tanítványai megéheztek, tépkedni kezdték a kalászokat, és megették. ²Amikor a farizeusok[†] ezt meglátták, így szóltak Jézushoz: „Nézd csak a tanítványaidat! Olyat tesznek, amit szombaton nem szabad tenni.”

³Erre Jézus ezt kérdezte tőlük: „Nem olvastátok, hogy mit tett Dávid[†], amikor ő és a vele levők megéheztek? ⁴Bement Isten házába, és megette az Úrnak felajánlott kenyereket, amelyeket sem neki, sem a vele levőknek nem lett volna szabad megenni, hanem csak a papoknak. ⁵Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombatonként[†] a papok a templomban megszegik a szombatra vonatkozó törvényt, és ezzel mégsem tesznek semmi rosszat? ⁶Igazán mondom nektek: nagyobb van itt a templomnál! ⁷Ha megértettétek volna, mit jelent ez:

»Irgalmasságot akarok tőletek, és nem áldozatot«,* akkor most nem ítéltétek volna el ezeket az embereket, akik semmi rosszat nem tettek.

⁸Mert az Emberfia† úr a szombat† fölött is.”

Jézus meggyógyít egy béna kezű embert

(Mk 3:1–6; Lk 6:6–11)

⁹Ezután Jézus elment onnan, és bement a zsinagógájukba†. ¹⁰Volt ott egy béna kezű férfi. Az emberek megkérdezték Jézust: „Szabad-e szombaton gyógyítani?”* Ezt azért kérdezték tőle, mert okot akartak találni arra, hogy vádolhassák.

¹¹De ő azt mondta nekik: „Ha valakinek közületek van egy juha, és az egy szombati napon beleesik egy gödörbe, ti vajon nem húznátok ki onnan?

¹²Mennyivel értékesebb az ember a juhnál! Tehát szombaton is szabad jót tenni.”

¹³Ezután a beteg férfihoz fordulva így szólt: „Nyújtsd ki a kezedet!” Ő pedig kinyújtotta, és ez a keze is éppen olyan egészséges lett, mint a másik.

¹⁴A farizeusok† kimentek onnan, és eltervezték, hogy megölik Jézust.

Jézus Isten kiválasztott szolgája

¹⁵Amikor Jézus ezt megtudta, elment onnan. Sokan követték őt, és ő mindnyájukat meggyógyította. ¹⁶Azt azonban megtiltotta nekik, hogy másoknak beszéljenek róla. ¹⁷Így teljesedett be, amit Ézsaiás próféta† mondott:

¹⁸ „Itt van az én szolgám, akit kiválasztottam,
akit szeretek, és akiben gyönyörködöm.

Szellememet adom neki,
és ítéletet hirdet majd a nemzeteknek.

¹⁹ Nem vitatkozik és nem kiabál.

Az emberek nem hallják a hangját az utcán.

²⁰ A megrepedt nádat nem töri el,
a pislákoló lámpást nem oltja ki,
amíg ítélete győzelemre nem jut.

²¹ A nemzetek benne fognak reménykedni.”

Ézs 42:1–4

Jézus hatalma Istentől van

(Mk 3:20–30; Lk 11:14–23; 12:10)

²²Ezután egy vak és néma férfit vittek hozzá, akiben gonosz szellem volt. Jézus meggyógyította őt, és a férfi beszélni kezdett és látott. ²³Az egész tömeg csodálkozott ezen, és ezt mondták: „Csak nem ő Dávid Fia†?”

²⁴Amikor a farizeusok† ezt meghallották, így szóltak: „Ez az ember Belzebubnak, a gonosz szellemek fejedelmének erejével úzi ki a gonosz szellemeket.”

²⁵Mivel Jézus tudta, mit gondoltak, így szólt hozzájuk: „Minden királyság, amelyben megosztottság van, és amely önmaga ellen harcol, elpusztul. Megsemmisül minden város és család is, amelyben megosztottság van, és amely önmaga ellen harcol. ²⁶Ha tehát Sátán a saját gonosz szellemeit úzi ki*, akkor ez azt jelenti, hogy meghasonlott önmagával. Akkor viszont hogyan

12:7 idézet: Hós 6:6. **12:10** „Szabad-e ... gyógyítani?” A zsidó törvény tiltotta a munkát szombaton. **12:26** „Ha ... úz ki” Szó szerint: „Ha Sátán a Sátánt úzi ki”.

maradhat meg a királysága? ²⁷Ezért ha én Belzubub erejével űzöm ki a gonosz szellemeket, akkor a ti követőitek kinek az erejével űzik ki őket? Ők maguk fogják majd bebizonyítani, hogy tévedtetek! ²⁸Ha azonban Isten Szellemével űzöm ki a gonosz szellemeket, akkor már eljött hozzátok Isten királysága. ²⁹Ha valaki be akar törni az erős ember házába, hogy elrabolja a vagyonát, előbb meg kell kötöznie az erős embert. Csak ezután rabolhatja őt ki. ³⁰Aki nincs velem, ellenem van. Aki nem velem dolgozik, ellenem dolgozik.

³¹Ezért azt mondom nektek: mindenfajta bűn és gyalázkodás meg lesz bocsátva az embereknek. De aki a Szent Szellemet[†] gyalázza, nem nyer bocsánatot. ³²Ha valaki az Emberfia[†] ellen beszél, bocsánatot nyer, aki azonban a Szent Szellem ellen szól, az sem ebben a világban, sem az eljövendőben nem nyerhet bocsánatot.”

Tetteid mutatják meg, hogy milyen vagy

(Lk 6:43–45)

³³„Ha jó gyümölcsöt szeretnétek, jó fára van szükségetek. Ha rossz fátok van, rossz lesz a gyümölcse is. Egy fát a gyümölcseről lehet felismerni. ³⁴Mérges kígyók! Hogyan is mondhatnátok jó dolgokat, amikor gonoszak vagytok? Hiszen azt mondja az ember, amivel tele van a szíve. ³⁵A jó ember szívében jó dolgok vannak elraktározva, és azokból hoz elő jó dolgokat. A gonosz ember szívében viszont gonoszság van, és abból hoz elő rossz dolgokat. ³⁶Mondom nektek: az ítélet napján minden felesleges szóról számot kell majd adni, amit valaha kimondott az ember. ³⁷A szavaid alapján fognak ártatlannak vagy bűnösnek ítélni.”

A zsidók jelet kérnek Jézustól

(Mk 8:11–12; Lk 11:29–32)

³⁸Ekkor megszólította Jézust néhány farizeus[†] és törvénytánító: „Tanító, mutass nekünk egy jelet!”

³⁹Jézus így válaszolt: „Ez a gonosz és bűnös nemzedék jelet szeretne látni, de nem kapnak más jelet, csak Jónás próféta[†] jelét. ⁴⁰Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a nagy hal gyomrában, az Emberfia[†] is három nap és három éjjel lesz a föld belsejében. ⁴¹Amikor Ninive* népe együtt áll ítélet elé ezzel a nemzedékkal, ők majd elítélik ezt a nemzedéket, hiszen ők megváltoztatták életüket válaszul Jónás üzenetére. Most pedig nagyobb van itt, mint Jónás! ⁴²Dél királynője* együtt áll majd ítélet elé ezzel a nemzedékkal, és ő is elítéli ezt a nemzedéket, hiszen ő a föld másik végéről jött el, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét. Most pedig nagyobb van itt, mint Salamon.”

Az emberek gonoszak

(Lk 11:24–26)

⁴³„Amikor egy gonosz szellem kimegy valakiből, száraz helyeken vándorol, nyugalmat keres, de nem talál. ⁴⁴Akkor így szól: »Visszamegyek házamba, ahonnan kijöttem.« Amikor odaér, üresen, kisöpörve, sőt feldísztítva találja azt. ⁴⁵Erre kimegy, és hoz magával hét másik szellemet,

12:41 Nineve Város, ahol Jónás prédikált (Jón 3). **12:42** Dél királynője Sába királynője, aki 1600 km-t utazott, hogy Isten bölcsességét megtanulhassa Salamon királytól (1Kir 10:1–13).

akik még nála is gonoszabbak. Mind bemennek oda, és ott laknak. Így aztán ennek az embernek rosszabb lesz a későbbi állapota, mint az előző volt. Bizony, így jár ez a gonosz nemzedék is!”

Jézus családja: a tanítványok

(Mk 3:31–35; Lk 8:19–21)

⁴⁶Jézus még beszélt az emberekhez, amikor anyja és testvérei megálltak odakinn. Beszélni akartak vele. ⁴⁷Valaki szólt neki: „Anyád és testvéreid kinn állnak, és beszélni akarnak veled!”

⁴⁸Jézus így válaszolt neki: „Ki az én anyám, és kik a testvéreim?” ⁴⁹Azután pedig tanítványaira mutatott, és ezt mondta: „Itt van az én anyám, és itt vannak az én testvéreim!” ⁵⁰Aki cselekszi az én Atyám akaratát, az az én fivérem, nővérem és anyám.”

Jézus története a magvetésről

(Mk 4:1–9; Lk 8:4–8)

13 ¹Aznap Jézus kiment a házból, és leült a tó partján. ²Sok ember gyűlt össze körülötte, ezért hajóba szállt és leült, az emberek pedig a parton maradtak. ³Sok mindenre történetek segítségével tanította őket: „Kiment egy magvető vetni. ⁴Vetés közben néhány mag az út szélére esett. Odarepültek a madarak, és megették a magokat. ⁵Volt olyan mag, amely köves talajra hullott, ahol nem nagyon volt termőföld. Ez gyorsan kikelt, mert nem volt mélyen a földben. ⁶Amikor azonban a nap fölkel, megégette, és mivel nem volt mély gyökere, kiszáradt. ⁷Volt olyan mag is, amely tövises közé hullott. Amikor aztán a tövises megnőttek, megfojtották. ⁸Néhány mag azonban jó földbe esett, és termést hozott. Az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosot, ismét másik pedig harmincszorosot. ⁹Akinek van füle, hallja!”

Miért használt Jézus történeteket, amikor tanított?

(Mk 4:10–12; Lk 8:9–10)

¹⁰Odamentek Jézushoz a tanítványai, és megkérdezték tőle: „Miért használsz történeteket, amikor az embereket tanítod?”

¹¹Ő így válaszolt: „Nektek megadatott, hogy megismerjétek Isten királyságának titkait, nekik azonban nem. ¹²Akinek van, az még többet kap, hogy bőséggel legyen neki. Akinek azonban nincs, attól még azt is elveszik, amije eddig volt. ¹³Azért tanítom őket történetek segítségével, mert néznek ugyan, de nem látnak, hallanak ugyan, de nem hallgatják és nem értik meg, amit mondok. ¹⁴Beteljesedik majd rajtuk, amiről Ézsaiás így prófétált:

»Hallani fogtok, de nem értetek,
néztek ugyan, de nem láttok.

¹⁵ Mert megkeményedett e nép szíve.

Fülükkel nehezen hallanak,
és becsukták szemüket.

Ezt azért tették, hogy ne lássanak a szemükkel,
ne halljanak a fülükkel,
vagy ne értsenek a szívükkel,

hogy ne forduljanak hozzám, hogy meggyógyítsam őket.« Ézs 6:9–10

¹⁶Ti azonban boldogok vagytok, mert a szemetek lát, és a fületek hall.
¹⁷Igazán mondom nektek: sok próféta[†] és igaz ember szeretne volna látni azt, amit ti láttok, de nem látta. Szerették volna hallani azt, amit ti hallotok, de nem hallotta.”

Jézus megmagyarázza a magvetőről szóló történetet

(Mk 4:13–20; Lk 8:11–15)

¹⁸„Most pedig hallgassátok meg a magvetőről szóló történet magyarázatát!
¹⁹Aki hallja az Isten királyságáról szóló tanítást, de nem érti meg, ahhoz eljön a gonosz, és elrabolja tőle mindazt, amit a szívébe ültettek. Olyan ez, mint az a mag, amely az útra esett. ²⁰A köves talajba esett mag olyan, mint az az ember, aki meghallgatja a tanítást, és azonnal örömmel fogadja. ²¹De mivel nem gyökerezik meg benne, csak egy rövid ideig marad meg. Ezért amikor nehézség vagy üldöztetés[†] éri az ige miatt, azonnal elveszti a hitét. ²²A tövisek közé esett mag pedig olyan, mint az az ember, aki meghallgatja ugyan a tanítást, de a világ dolgai és a gazdagság csábítása megfojtják benne az igét. Így aztán nem terem gyümölcsöt[†]. ²³Végül pedig a jó talajba vetett mag olyan, mint az az ember, aki hallja az igét, és meg is érti azt. Termést hoz: az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosot, ismét másik pedig harmincszorosot.”

Történet a búzáról és a gyomnövényről

²⁴Egy másik történetet is mondott nekik: „A mennyek királysága olyan, mint az az ember, aki jó magot vetett a szántóföldjébe. ²⁵Amikor mindenki aludt, eljött az ellensége, és mérgező gyomnövényt vetett a búza közé, majd elment. ²⁶Amikor a vetés felnőtt és kialakultak a kalászkok, láthatóvá vált a gyom is. ²⁷A szolgák ekkor odamentek a gazdához, és megkérdezték tőle: »Uram! Ugye jó magot vetettél a földedbe? Akkor hogyan került bele a gyom?«

²⁸A gazda így válaszolt: »Ellenség tette ezt.«

A szolgák tovább kérdezték: »Akarod, hogy kihúzzáljuk a gyomot?«

²⁹»Ne tegyétek — válaszolta —, mert amikor kihúzzátok, vele együtt a búzát is kitéphetitek! ³⁰Hagyjátok csak együtt nőni mindkettőt az aratásig! Amikor aztán eljön az aratás ideje, szólok majd az aratóknak: Először szedjétek össze a gyomot, és kössétek össze az elégetéshez! A búzát pedig gyűjtsétek a raktáramba!«”

Jézus újabb történetekkel tanít

(Mk 4:30–34; Lk 13:18–21)

³¹Ezután egy másik történetet is elmondott nekik: „A mennyek királysága olyan, mint a mustármag, amelyet egy ember fogott, és elvetett a földjébe. ³²Ez a mag a legkisebb minden mag közül. De amikor felnő, nagyobb minden kerti növénynél. Fa lesz belőle; rászállnak a madarak, és fészket raknak az ágai között.”

³³Elmondott nekik egy másik hasonlatot is: „A mennyek királysága olyan, mint a kovász, amelyet egy asszony belekevert három mércé* lisztbe. Az egész tészta megkelt tőle.”

13:33 mércé 12 liter.

³⁴Jézus mindent történetek segítségével mondott el a tömegnek. Soha semmit sem mondott nekik történetek nélkül. ³⁵Ez azért történt így, hogy beteljesedjen, amit Isten a prófétán[†] keresztül mondott:

„Történeteket mondok el, és olyan titkokról beszélek,
amelyek a világ teremtése óta el voltak rejtve.”

Zsolt 78:2

Jézus megmagyaráz egy történetet

³⁶Ezután Jézus elküldte a tömeget, és hazament. Tanítványai odamentek hozzá, és így kérelték: „Magyarázd el nekünk a szántóföldön nőtt konkoly történetét!”

³⁷Jézus így válaszolt: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia[†]. ³⁸A szántóföld a világ. A jó mag azokat jelképezi, akik Isten királyságába tartoznak. A konkoly pedig azokat, akik a Gonoszhoz tartoznak. ³⁹Az ellenség, aki a konkolyt veti, az ördög. Az aratás e világ vége*, az aratók pedig az angyalok.

⁴⁰Ahogy a konkolyt összeszedik és tűzre vetik, úgy fog történni ez a világ végén is. ⁴¹Az Emberfia[†] el fogja küldeni az angyalait, akik összegyűjtenek királyságából mindenkit, aki bűnbe viszi az embereket. És összegyűjtenek mindenkit, aki gonosz dolgokat tesz. ⁴²Ezeket az embereket tüzes kemencébe dobják, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz. ⁴³Ekkor az igazak mennyei Atyjuk királyságában ragyognak majd, mint a nap. Akinek van füle, hallja!”

Történet a kincsről és az igazgyöngyről

⁴⁴„A mennyek királysága olyan, mint a szántóföldben elásott kincs, amelyet egy ember megtalált, és újra elásott. Ezután pedig örömmel elment, eladta mindenét, amije volt, hogy megvehesse ezt a szántóföldet.

⁴⁵A mennyek királysága a kereskedőhöz is hasonlít, aki igazgyöngyöket keresett. ⁴⁶Amikor egyszer egy nagyon értékes gyöngyre talált, elment, eladta mindenét, amije volt, és megvette azt.”

Történet a halászhálóról

⁴⁷„Olyan a mennyek királysága, mint a tengerbe vetett háló, amely összegyűjtött mindenféle halat. ⁴⁸Amikor a háló megtelt, a halászok kihúzták a partra. Ezután leültek, és a jókat edényekbe gyűjtötték, a rosszakat pedig kidobták. ⁴⁹Így lesz majd a világ végén is, amikor eljönnek az angyalok, hogy kiválasszák a gonoszokat az igazak közül. ⁵⁰A gonoszokat tüzes kemencébe dobják, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz.”

⁵¹„Megértettétek mindezeket?” — kérdezte Jézus.

„Igen” — felelték a tanítványai.

⁵²Erre ő így folytatta: „Ezért minden törvénytánító, aki a mennyek királyságáról tanul, az olyan gazdához hasonlít, aki újat és régit hoz elő raktárából.”

Jézus hazamegy a saját városába

(Mk 6:1–6; Lk 4:16–30)

⁵³Miután Jézus befejezte ezt a történetet, elment arról a helyről. ⁵⁴Visszatért a saját városába, és ott tanította az embereket a zsinagógában[†]. Mindenki

13:39 világ vége Szó szerint: „e kor vége” vagy „az idő vége”. Lásd még 40, 49. versekben.

csodálkozva kérdezette: „Honnan van ilyen bölcsessége és csodatevő ereje? ⁵⁵Hát nem az ács fia ő? Tudjuk, hogy anyját Máriának hívják, testvérei pedig Jakab, József, Simon és Júdás. ⁵⁶Húgai is mind itt élnek közöttünk. Honnan kapta hát mindezeket?” ⁵⁷És nem tudták őt elfogadni.

De Jézus így szólt hozzájuk: „Egy prófétát[†] mindenhol tisztelnek, csak a saját hazájában és családjában nem.”

⁵⁸Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.

Heródes hall Jézusról

(Mk 6:14–29; Lk 9:7–9)

14 ¹Abban az időben Heródes[†], a negyedek fejedeleme is hallott Jézusról. ²Így szólt a szolgálóihoz: „Biztosan ő Bemerítő János. Talán feltámadt a halálból, és azért van ilyen csodatevő ereje.”

Bemerítő János megöletése

³Heródes[†] ugyanis elfogatta Jánost[†], megbilincselte és börtönbe záratta őt Heródiás miatt. Heródiás Fülöpnek, Heródes testvérének volt a felesége. ⁴János ezt mondogatta Heródesnek: „Nem helyes, hogy együtt élsz velem!” ⁵Ezért Heródes meg akarta őt öletni. De félt a néptől, mert Jánost prófétának[†] tartották.

⁶Amikor azonban eljött Heródes[†] születésnapja, Heródiás lánya táncolt a vendégek előtt. Ez annyira tetszett Heródesnek, ⁷hogy esküvel ígérte meg: bármit megad neki, amit csak kér tőle. ⁸Erre ő anyja tanácsára így válaszolt: „Add ide nekem Bemerítő János fejét egy tálon!” ⁹Bár a király elszomorodott, esküje és a vendégek miatt is megparancsolta, hogy teljesítsék a kérést. ¹⁰Embereket küldött tehát, és lefejeztette Jánost a börtönben. ¹¹Elhozták János fejét egy tálon. Odaadták a lánynak, aki odavitte azt az anyjának. ¹²Később eljöttek János tanítványai a holttestért, és eltemették. Ezután pedig elmentek Jézushoz, hogy elmondják neki, mi történt.

Jézus enni ad több mint ötezer embernek

(Mk 6:30–44; Lk 9:10–17; Jn 6:1–14)

¹³Amikor Jézus meghallotta mindezt, hajóba szállt. Elindult egy elhagyatott helyre, hogy egyedül legyen. A nép azonban megtudta, hová megy, és gyalog utánaindult a városokból. ¹⁴Amikor kiszállt a hajóból és meglátta a sok embert, megsajnálta őket, és meggyógyította a betegeiket.

¹⁵Mikor már esteledett, odamentek hozzá a tanítványai, és így szóltak: „Lakatlan ez a hely, és késő van már. Küldd el az embereket, hogy elmeheszenek a falvakba, és ennivalót vehessenek maguknak!”

¹⁶Jézus azonban így válaszolt: „Nem kell elmenniük. Ti adjatok nekik enni!”

¹⁷Erre ők így válaszoltak: „Nincs nálunk más, csak öt kenyér és két hal.”

¹⁸„Hozzátok ide!” — mondta Jézus. ¹⁹Ezután szólt az embereknek, hogy üljenek le a fűre. Kezébe vette az öt kenyeret és a két halat. Felnézett az égre és hálát adott Istennek. Ezután megtörte a kenyereket, odaadta a tanítványainak, a tanítványai pedig az embereknek. ²⁰Mindenki evett és jóllakott. Ezután a tanítványok tizenkét kosár maradékot gyűjtöttek össze. ²¹Körülbelül ötezer férfi evett, az asszonyokat és a gyermekeket nem számítva.

Jézus a vízen jár*(Mk 6:45–52; Jn 6:16–21)*

²²Közvetlenül ez után megparancsolta a tanítványainak, hogy szálljanak hajóba. Arra kérte őket, hogy amíg ő hazaküldi az embeket, addig ők menjenek előre, át a túlsó partra. ²³Miután a nép elment, Jézus felment a hegyre, hogy egyedül imádkozzon. Mire beesteledett, már teljesen egyedül volt ott. ²⁴A hajó ekkor már távol volt a parttól, és a hullámok dobálták, mivel ellenszél fújt.

²⁵Reggel három és hat óra között Jézus a vízen járva odament hozzájuk. ²⁶Amikor a tanítványok észrevették, hogy a tó vizén jár, megijedtek. „Kísértet!” — kiáltották félelmükben.

²⁷Jézus azonban rögtön megszólította őket: „Bízzatok! Én vagyok. Ne féljete!”

²⁸Erre Péter így válaszolt: „Uram, ha tényleg te vagy az, adj parancsot nekem, hogy menjek oda hozzád a vízen!”

²⁹„Gyere!” — felelte Jézus.

Péter ki is lépett a hajóból, és a vízen járva elindult Jézus felé. ³⁰Amikor azonban látta, hogy milyen erősen fúj a szél, megijedt. Kezdett elsüllyedni, és így kiáltott: „Ments meg, Uram!”

³¹Jézus azonnal felé nyújtotta a kezét, megfogta őt és így szólt: „Kishitű, miért kételkedtél?”

³²Miután beszálltak a hajóba, elállt a szél. ³³Akik pedig a hajóban voltak, leborultak előtte és ezt mondták: „Valóban Isten Fia vagy!”

Jézus betegeket gyógyít*(Mk 6:53–56)*

³⁴Miután átkeltek a tavon, Genezáretbe értek. ³⁵Az ott lakók azonban felismerték őt, és mindenfelé elhíresztelték, hogy ott van. Így aztán minden beteget odavittek hozzá, ³⁶és arra kérték, hogy legalább a ruhája szélét érinthessék. Aki csak megérintette, meggyógyult.

Isteni törvények és emberi rendeletek*(Mk 7:1–23)*

15 ¹Ekkor Jeruzsálemből érkezett farizeusok[†] és törvénytánítók jöttek Jézushoz. Megkérdezték: ²„Miért nem tartják meg a tanítványaid őseink tanítását? Ugyanis evés előtt nem mosnak kezet.”

³Jézus így válaszolt nekik: „Ti miért nem tartjátok meg Isten parancsolatát a hagyományotok miatt? ⁴Isten ugyanis ezt mondta: »Tiszteld apádat és anyádat«*. És: »Meg kell halnia annak, aki apját vagy anyját sértegeti!«* ⁵Ti pedig azt tanítjátok, hogy az ember mondhatja ezt az apjának vagy anyjának: »Van valamim, amit neked adhatnék, hogy segítsen neked, de már Istennek ajánlottam.« ⁶Azt tanítjátok, hogy ilyen esetben nem kell tisztelnie az apját. Így aztán a hagyományotok miatt érvénytelenné teszitek Isten igéjét. ⁷Képmutatók! Ézsaiás helyesen profétálta rólatok:

⁸ »Ez a nép csak szájával tisztel engem,
a szíve azonban távol van tőlem.

⁹ A nekem adott tiszteletük nem ér semmit,
mert olyan tanításokat tanítanak,
amelyek emberi parancsolatok.«”

Ézs 29:13 (Szeptuaginta[†])

¹⁰Ezután magához hívta az embereket, és ezt mondta nekik: „Figyeljete rám, és értsétek meg, amit mondok! ¹¹Nem az szennyezi be* az embert, ami bemegy a száján, hanem az, ami kijön rajta.”

¹²Ekkor odamentek hozzá a tanítványai és megkérdezték tőle: „Tudod, hogy a farizeusokat[†] felháborította, amit mondtál?”

¹³„Minden növényt, amit nem mennyei Atyám ültetett, kitépnek majd” — válaszolta Jézus. ¹⁴„Ezért ne is törődjete velük! Hiszen vakok, akik vakokat vezetnek. Ha viszont egy vak vezet egy másik vakot, akkor bizony mindketten gödörbe esnek.”

¹⁵Erre Péter így kérlelte: „Magyarázd meg nekünk, hogy mit jelent ez a történet!”

¹⁶„Hát még ti sem értitek?” — kérdezte Jézus. ¹⁷„Nem értitek, hogy ami a szátokon bemegy, az a gyomrotokba megy, azután pedig kiürül onnan? ¹⁸Ami azonban a szájon kijön, az a szívből jön. Az szennyezi be igazán az embert. ¹⁹Mert a szívből jönnek a gonosz gondolatok, gyilkosság, házasságtörés[†], szexuális bűnök[†], lopás, hamis tanúskodás és a gonosz beszédek mások ellen. ²⁰Ezek szennyezik be az embert, és nem az, ha nem mos kezét.”

Jézus megsegít egy nem zsidó asszonyt

(Mk 7:24–30)

²¹Jézus továbbment onnan Tírusz[†] és Szidón[†] vidékére. ²²Egy kánaánita asszony jött hozzá arról a vidékről, és kiáltozni kezdett: „Segíts rajtam, Uram, Dávid Fia[†]! A lányomban gonosz szellem van, és nagyon szenved tőle!”

²³Jézus egy szót sem szólt hozzá. Tanítványai odamentek hozzá és így kérlelték: „Küldd el őt! Folyton utánunk jön, és kiáltozik!”

²⁴Jézus így válaszolt: „Az Atya engem csak Izrael elveszett juhaihoz küldött.”

²⁵Az asszony mégis odajött hozzá. Leborult előtte, és így szólt: „Uram, segíts rajtam!”

²⁶Jézus így válaszolt: „Nem helyes, ha elveszük a gyermekektől a kenyeret, hogy odadobjuk a kutyáknak.”

²⁷„Igazad van, Uram!” — válaszolt az asszony. „De még a kutyák is esznek a gazdájuk asztaláról lehulló morzsákból.”

²⁸Jézus így válaszolt neki: „Asszony, bizony nagy hited van! Legyen tehát úgy, ahogyan akarod.” És abban a pillanatban meggyógyult a lánya.

Jézus sok embert meggyógyít

²⁹Jézus ezután eltávozott onnan, és a Galileai-tó partjához ment. Ott felment egy hegyre, és leült.

³⁰Nagy tömeg jött hozzá. Az emberek sántákat, vakokat, bénákat, némákat, és más betegeket vittek hozzá. Letették őket Jézus lába elé, és ő meggyógyította őket. ³¹A tömeg elcsodálkozott, amikor látta, hogy a némák megszólalnak, a bénák meggyógyulnak, a sánták járnak, és a vakok látnak, és dicsőítették Izrael Istenét.

15:11 szennyezi be Szó szerint: „tisztátalanná tesz”. Lásd még a 18. versben is.

Jézus enni ad több mint négyezer embernek*(Mk 8:1–10)*

³²Jézus magához hívta a tanítványait és így szólt hozzájuk: „Sajnálom ezt a sok embert. Már három napja velem vannak, és nincs mit enniük. Nem szeretném éhesen elküldeni őket, mert biztos, hogy összeesnének útközben.”

³³„De hát honnan vehetnénk nekik ezen az elhagyatott helyen annyi kenyeret, hogy ilyen sok embert megetethessünk?” — kérdezték a tanítványok.

³⁴Jézus megkérdezte tőlük: „Hány kenyereitek van?” „Hét” — válaszolták — „és néhány kisebb halunk.”

³⁵Ezután megkérte az embereket, hogy üljenek le a földre. ³⁶Megfogta a hét kenyeret és a halakat, és hálát adott Istennek. Darabokra osztotta, majd odaadta a tanítványainak, a tanítványok pedig az embereknek. ³⁷Mindnyájan ettek, és jól is laktak, a tanítványok pedig hét kosár maradékot gyűjtöttek össze. ³⁸Az asszonyokon és a gyermekeken kívül körülbelül négyezeren voltak, akik ettek. ³⁹Miután Jézus elküldte a tömeget, hajóba szállt, és Magadán vidékére ment.

A zsidó vallási vezetők próbára teszik Jézust*(Mk 8:11–13; Lk 12:54–56)*

16 ¹Farizeusok[†] és a szadduceusok[†] jöttek Jézushoz, hogy próbára tegyék őt. Arra kérték, hogy mutasson nekik mennyei jelet[†] bizonyítékként.

²Ő azonban csak ezt válaszolta: „Amikor lemegy a nap, ezt mondjátok: »Szép idő lesz, mert vörös az ég.« ³Reggel pedig: »Ma vihar lesz, mert az ég sötét és vörös.« Az ég jeleit felismeritek, az idők jeleit viszont nem! ⁴Ez a gonosz és hűtlen nemzedék mennyei jelet[†] kér, de Isten nem ad nektek más jelet, csak Jónás próféta jelét*.” Ezzel otthagya őket, és továbbment.

Jézus tanítványai félreértik őt*(Mk 8:14–21)*

⁵A tanítványok átkeltek a tó túlsó partjára, de elfelejtettek kenyeret vinni magukkal. ⁶Jézus ekkor így szólt hozzájuk: „Vigyázzatok és óvakodjatok a farizeusok[†] és szadduceusok[†] kovászatól!”

⁷Ők erre így beszélgettek egymás közt: „Biztosan azért mondta ezt, mert nem hoztunk kenyeret.”

⁸Jézus tudta ezt, és így szólt: „Kishitűek, miért beszélgettek egymás közt arról, hogy nincs nálatok kenyér? ⁹Még mindig nem értitek? Nem emlékeztek az ötezer emberre és az öt kenyérre, és hogy hány kosár maradékot szedtetek össze? ¹⁰És nem emlékeztek a négyezer emberre és a hét kenyérre, és arra, hogy ott hány kosár maradékot szedtetek össze? ¹¹Miért nem értitek, hogy én nem kenyérről beszéltem nektek, amikor azt mondtam: »Óvakodjatok a farizeusok[†] és szadduceusok[†] kovászatól?«”

¹²Akkor megértették, hogy nem azt mondta nekik, hogy a kenyeret megkelesztő kovásztól óvakodjanak, hanem a farizeusok[†] és szadduceusok[†] tanításától.

16:4 Jónás jele Jónás három napig volt a nagy hal gyomrában, ahogy Jézus három napig volt a sírban. Olvasd el Jónás könyvét az Ószövetségből!

Péter megvallja, hogy Jézus a Krisztus

(Mk 8:27–30; Lk 9:18–21)

¹³Amikor Jézus megérkezett Cézarea Filippi területére, megkérdezte tanítványaitól: „Kinek mondják az emberek az Emberfiát?”

¹⁴Azok így feleltek: „Egyesek Bemericítő Jánosnak, mások Illésnek†. Olyanok is vannak, akik azt mondják, hogy te vagy Jeremiás†, vagy egy a próféták† közül.”

¹⁵„Hát ti mit mondtok rólam, ki vagyok én?” — kérdezte tovább.

¹⁶Simon Péter így válaszolt: „Te vagy a Krisztus†, az élő Isten Fia.”

¹⁷Jézus így válaszolt neki: „Boldog ember vagy Simon, Jóna fia, mert nem ember jelentette ezt ki neked, hanem az én mennyei Atyám. ¹⁸Én pedig azt mondom neked: Te Péter* vagy. Ezen a kősziklán fogom felépíteni egyházamat, és a halál erői* sem lesznek képesek legyőzni. ¹⁹Neked fogom adni a mennyek királyságának kulcsait. Ha bármit kijelentesz, hogy meg van kötve ezen a földön, az a mennyben is meg lesz kötve. Ha bármit kijelentesz, hogy fel van oldva itt a földön, az a mennyben is fel lesz oldva.”* ²⁰Ezután megparancsolta a tanítványoknak, hogy senkinek ne mondják el, hogy ő a Krisztus†.

Jézus a haláláról beszél

(Mk 8:31–9:1; Lk 9:22–27)

²¹Ekkortól kezdte Jézus elmagyarázni a tanítványainak, hogy Jeruzsálemben kell mennie, ahol majd sokat kell szenvednie a nép idős vezetőitől, a főpapoktól† és a törvénytanároktól. Elmagyarázta nekik, hogy meg fogják őt ölni, és az utána következő harmadik napon fel fog támadni.

²²Péter félrehívta őt, és rosszalóan így szólt hozzá: „Uram, ilyesmi semmiképpen sem történhet meg veled!”

²³Jézus azonban megfordult, és így szólt Péterhez: „Menj el tőlem Sátán*! Akadályozol engem, mivel nem úgy gondolkozol, mint Isten, hanem úgy, mint az emberek.”

²⁴Jézus ezután így folytatta: „Aki követni akar engem, annak előbb meg kell tagadnia önmagát, és fel kell vennie a keresztyét. Csakis így követhet engem. ²⁵Aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt. De aki elveszíti az életét miattam, az megtalálja azt. ²⁶Ugyan mi haszna van abból az embernek, ha az egész világot megszerzi, de elveszíti az életét? Mit tud majd fizetni azért, hogy visszakapja az életét? ²⁷Az Emberfia† eljön majd angyalaival Atyja dicsőségében, és megfizet mindenkinek a cselekedetei szerint. ²⁸Igazán mondom nektek: az itt állók között vannak olyanok, akik csak azután halnak meg, miután meglátták az Emberfiát, amint eljön az ő királyságában.”

Jézust együtt látják Mózesrel és Illéssel

(Mk 9:2–13; Lk 9:28–36)

17¹Hat nap múlva Jézus felment egy magas hegyre. Magával vitte Pétert, Jakabot és Jakab testvérét, Jánost. ²A hegyen a szemük láttára

16:18 Péter A „Péter” név jelentése: „kőszikla”, így itt egy szójátékot használt Jézus. **16:18** halál erői Szó szerint: „az alvilág kapui”. **16:19** „Ha ... lesz.” Szó szerint: „Amit megkötsz a földön, az a mennyben is kötve lesz, és amit eloldozol a földön, az a mennyben is oldva lesz.” **16:23** Sátán Az ördög neve, jelentése: „ellenség”. Jézus azt mondja, hogy Péter úgy beszél, mint a Sátán.

átváltozott. Arca úgy ragyogott, mint a nap, a ruhája pedig olyan fehér lett, mint a fény. ³Ekkor megjelent Mózes[†] és Illés[†], és beszélgetni kezdtek Jézussal.

⁴Péter így szólt Jézushoz: „Uram, olyan jó itt lenni! Ha akarod, készíték ide három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek, egyet pedig Illésnek.”

⁵Amíg Péter beszélt, hirtelen egy fényes felhő takarta be őket. A felhőből egy hang hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm. Hallgassatok rá!”

⁶Amikor a tanítványok ezt meghallották, arcra borultak, és nagyon megijedtek. ⁷Jézus azonban hozzájuk lépett, megérintette őket, és ezt mondta: „Álljatok fel, és ne féljete!” ⁸Amikor felnéztek, nem láttak már ott senki mást, csak Jézust.

⁹Miközben lefelé jöttek a hegyről, Jézus megparancsolta nekik: „Ne mondjátok el senkinek amit láttatok addig, amíg az Emberfia[†] fel nem támad a halálból!”

¹⁰Majd megkérdezték tőle a tanítványai: „Miért tanítják azt az törvénytánítókat, hogy előbb Illésnek[†] kell eljönnie?”

¹¹Jézus így felelt: „Illés azért jön el, hogy helyreállítson mindent. ¹²De azt mondom nektek: Illés már eljött, csak nem ismerték fel őt, hanem azt tették vele, amit akartak. Ugyanígy fog majd az Emberfia[†] is szenvedni tőlük.” ¹³Akkor megértették a tanítványok, hogy Bemerítő Jánosról beszélt nekik.

Jézus meggyógyít egy fiút

(Mk 9:14–29; Lk 9:37–43a)

¹⁴Amikor visszamentek a tömeghez, egy férfi lépett Jézushoz. Letérdelt előtte, és így kérte őt: ¹⁵„Uram, segíts a fiamon! Epilepsziás[†], és nagyon sokat szenved. Sokszor megtörténik vele, hogy tűzbe vagy vízbe esik. ¹⁶Amikor a tanítványaidhoz vittem őt, ők nem tudták meggyógyítani.”

¹⁷Jézus így válaszolt: „Ó, ti hitetlen és eltévelyedett emberek! Meddig kell még veletek maradnom? Meddig kell még türelmesnek lennem veletek? Hozzátok ide azt a fiút!” ¹⁸Akkor Jézus ráparancsolt a gonosz szellemre. Az kiment a fiúból, és a fiú azonnal meggyógyult.

¹⁹Amikor Jézus egyedül volt, odamentek hozzá a tanítványai, és megkérdezték: „Mi miért nem tudtuk kiűzni azt a gonosz szellemet?”

²⁰Ő így válaszolt: „Mert kevés a hitetek. Igazán mondom nektek: ha csak akkora hitetek lenne, mint egy mustármag[†], és azt mondanátok ennek a hegynek: »Menj innen oda!«, bizony az oda is menne. Semmi sem lenne lehetetlen számotokra.” ²¹*

Jézus a haláláról beszél

(Mk 9:30–32; Lk 9:43b–45)

²²Később, amikor a tanítványok összegyűltek Galileában, Jézus így szólt hozzájuk: „Az Emberfiát[†] átadják majd az embereknek. ²³Megölik őt, de a harmadik napon feltámad.” A tanítványok nagyon elszomorodtak.

17:21 Néhány kézirat hozzát teszi: „Ezt a fajta gonosz szellemet csak akkor tudjátok kiűzni, ha előzőleg böjtöléssel és imádkozással készültök rá.”

Jézus az adófizetésről tanít

²⁴Amikor Kapernaumba[†] érkeztek, odamentek Péterhez azok az emberek, akik a templomadót szedték. Megkérdezték Pétert: „A ti tanítótok nem fizeti a templomadót?”

²⁵„De igen” — válaszolta Péter, és bement a házba. Mielőtt még megszólalhatott volna, Jézus ezt kérdezte tőle: „Simon, mit gondolsz? A földi királyok kiktől szednek vámot és adót? A fiaiktól vagy az idegenektől?”

²⁶„Az idegenektől” — felelte Péter.

„Ezek szerint a fiaiknak nem kell fizetni. ²⁷De hogy fel ne mérgezzük őket, menj ki a tóhoz. Dobj be egy horgot, és fogd ki az első halat, ami ráakad! Nyisd ki a hal száját, és egy ezüstpénzt találsz majd benne. Vedd ki, és add oda nekik a kettőnk templomadójaként!”

Jézus az elismertségről tanít

(Mk 9:33–37; Lk 9:46–48)

18¹Abban az órában odamentek Jézushoz a tanítványai. Ezt kérdezték tőle: „Ki a legnagyobb a mennyek királyságában?”

²Erre Jézus odahívott egy kisgyermeket. Eléjük állította és ezt mondta: ³„Igazán mondom nektek: Ha nem változtok meg, és nem lesztek olyanok, mint ez a kisgyermek, nem mehetnek be a mennyek királyságába. ⁴Úgyhogy az lesz a legnagyobb a mennyek királyságában, aki megalázza magát, mint ez a kisgyermek.

⁵Aki pedig elfogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad el.”

Jézus figyelmeztetése

(Mk 9:42–48; Lk 17:1–2)

⁶„Aki viszont akár csak egyet is bűnbe visz e kicsinyek közül, akik bennem hisznek, az jobban járna, ha egy malomkővet[†] kötnének a nyakára, és azzal együtt beledobnák a tengerbe. ⁷Sajnálom a világban élő embereket amiatt, ami bűnbe viszi őket! Elkerülhetetlen ugyan, hogy egyesek bűnbe essenek, de rossz lesz annak, aki bűnbe viszi az embereket!

⁸Ezért ha a kezed vagy a lábad visz bűnbe, inkább vágd le és dobd el azokat! Jobb lesz neked, ha csonkán vagy sántán jutsz be az örök életre, mintha mindkét kezeddal és lábaddal együtt dobnak az örök tűzbe. ⁹Ha a szemed visz bűnbe, inkább vájd ki, és dobd el. Jobb neked, ha fél szemmel méssz be az örök életre, mintha ép szemmel dobnának a pokol tüzébe!”

Jézus története az elveszett juhról

(Lk 15:3–7)

¹⁰„Vigyázzatok! Egyet se nézzetek le ezek közül a kicsinyek közül! Mert azt mondom nektek: az ő angyalaik folyamatosan látják Atyám arcát a mennyben! ¹¹*

¹²Mit gondoltok? Ha egy embernek van száz juha, és az egyik eltéved, nem hagyja-e ott a hegyen a kilencvenkilencet, hogy megkeresse az elveszettet?

18:11 Néhány kézirat hozzáteszi: „Az Emberfia azért jött a földre, hogy megmentse az elveszetteket.”

¹³Igazán mondom nektek: amikor megtalálja, jobban örül annak az egynek, mint a többi kilencvenkilencnek. ¹⁴Ugyanígy mennyei Atyátok sem szeretné, hogy akár egy is elveszen e kicsinyek közül.”

Ha valaki megbánt

(Lk 17:3)

¹⁵„Ha a testvéred bűnt követ el ellened, menj oda hozzá! Négy szemközt mutass rá a tévedésére! Ha hallgat rád, segítettél, hogy megmaradjon mint testvéred. ¹⁶Ha azonban nem hallgat rád, vigyél magaddal egy vagy két embert, hogy két vagy három tanú* bizonyíthasson mindent. ¹⁷Ha rájuk sem hallgat, mondd el a gyülekezetnek! Ha a gyülekezetre sem hallgat, akkor úgy kell vele bánni, mint egy pogánnyal vagy vámszedővel†!

¹⁸Igazán mondom nektek: Ha bármit kijelentetek, hogy meg van kötve ezen a földön, az a mennyben is meg lesz kötve. Ha bármit kijelentetek, hogy fel van oldva itt a földön, az a mennyben is fel lesz oldva.*

¹⁹Igazán mondom nektek: ha közületek ketten itt a földön egyetértenek mindabban, amit kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám. ²⁰Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, mindig ott vagyok közöttük.”

Történet a megbocsátásról

²¹Ezután Péter lépett hozzá, és megkérdezte: „Uram, hányszor kell megbocsátanom az embertársamnak, ha bűnt követ el ellenem? Akár hétszer is?”

²²Jézus így felelt: „Nemcsak hétszer, hanem akár hetvenszer hétszer* is.

²³A mennyek királysága hasonlít ahhoz a királyhoz, aki elhatározta, hogy összegyűjti mindazt a pénzt, amellyel szolgálai tartoztak neki. ²⁴Miután elkezdte összegyűjteni a pénzt, elé vezettek egy szolgát, aki tízezer talentummal† tartozott neki. ²⁵De nem volt elég pénze visszafizetni a tartozását. Ezért a király megparancsolta, hogy adják el őt rabszolgának, a feleségével és a gyermekeivel együtt. Adják el mindenét, amije csak van, mindezeknek az árát pedig adják oda a királynak fizetségként.

²⁶A szolga ekkor leborult ura előtt, és így kérlelte: »Légy türelmes hozzám! Megígérem, hogy mindent visszafizetek neked!« ²⁷Megsajnálta őt az ura, ezért szabadon bocsátotta őt, sőt az adósságát is elengedte.

²⁸Miután a szolga kiment, találkozott egyik szolgatársával, aki száz ezüstpénzzel† tartozott neki. Torkon ragadta és ez mondta neki: »Add meg, amivel tartozol!«

²⁹Szolgatársa a lábai elé borult. Így kérlelte: »Légy türelmes hozzám! Mindent visszafizetek neked!«

³⁰Ő azonban visszautasította ezt. Sőt elment, és börtönbe záratta őt, amíg minden tartozását vissza nem fizeti. ³¹Amikor a többi szolga látta ezt, nagyon mérgesek lettek. Ezért uruk elé mentek, és elmesélték neki, mi történt.

³²Ekkor az úr behívta a szolgáját, és ezt mondta neki: »Te gonosz szolga! Mivel könyörögtél, minden adósságodat elengedtem neked. ³³Nem kellett

18:16 két vagy három tanú 5Móz 19:15. **18:18** „Ha ... lesz.” Szó szerint: „Amit megkötöttök a földön, az a mennyben is kötve lesz, és amit eloldoztok a földön, az a mennyben is oldva lesz.”
18:22 hetvenszer hétszer vagy: hetvenhétszer (1Móz 4:24).

volna neked is könyörületesnek lenned a szolgatársaddal, ahogyan én is könyörületes voltam veled?»³⁴ Megharagudott rá az ura, és átadta őt a börtönőröknek, hogy tartsák fogva, amíg ki nem fizeti minden adósságát.

³⁵Bizony, így tesz veletek mennyei Atyám is, ha nem bocsátotok meg szívből minden testvéreteknek.”

Jézus a válásról tanít

(Mk 10:1–12)

19¹Miután Jézus befejezte a beszédét, elment Galileából. Júdea határába ment, a Jordán folyón túlra. ²Nagy tömeg követte, és ott meggyógyította őket.

³Ekkor néhány farizeus[†] lépett hozzá, akik próbára akarták tenni. Azt kérdezték tőle: „Elbocsáthatja-e egy férj a feleségét bármilyen okból?”

⁴Jézus így válaszolt: „Nem olvastátok talán, hogy a Teremtő kezdetben férfivá és nővé teremtette az embert?”^{*} ⁵Majd ezt mondta: „Ezért elhagyja a férfi apját és anyját, ragaszkodik a feleségéhez, és a kettő eggyé lesz.^{*} ⁶Ezután már többé nem kettő, hanem egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassa szét!”

⁷A farizeusok[†] erre így feleltek: „Miért adott akkor Mózes olyan parancsot, ami megengedi, hogy egy férfi elváljon a feleségétől, ha válólevelet^{*} ad neki?”

⁸Jézus így válaszolt: „Mózes[†] csak azért engedte meg ezt, mert nem akartatok Isten tanításának engedelmeskedni. Kezdetben ez nem így volt. ⁹Én azonban azt mondom nektek: aki elválik a feleségétől — kivéve, ha az asszony hűtlen lett hozzá —, és más nőt vesz feleségül, az maga is házasságtörést követ el.”

¹⁰Erre a tanítványok ezt mondták: „Ha ez a helyzet a férfi és a nő között, akkor jobb meg sem házasodni.”

¹¹Jézus így válaszolt nekik: „Ezt a tanítást nem mindenki tudja elfogadni, csak az, akinek Isten megadta azt. ¹²Vannak olyan férfiak, akik már eleve úgy születtek, hogy nem képesek a házasesetre^{*}. Vannak olyanok is akiket mások tettek alkalmatlanná a házasesetre. Végül pedig olyanok is vannak, akik saját maguk döntöttek úgy, hogy alkalmatlanok lesznek a házasesetre a mennyek királysága kedvéért. Aki el tudja fogadni ezt a tanítást, fogadja el!”^{*}

Jézus és a gyermekek

(Mk 10:13–16; Lk 18:15–17)

¹³Ekkor néhányan kisgyermeket vittek Jézushoz, hogy tegye rájuk a kezét^{*}, és imádkozzon értük. De Jézus tanítványai megszidták ezeket az embereket. ¹⁴Jézus azonban így szólt a tanítványaihoz: „Hadd jöjjenek ide hozzám a gyermekek! Ne akadályozzátok meg őket abban, hogy hozzám jöjjenek! Hiszen azoké a mennyek királysága, akik olyanok, mint ezek a kisgyermek.” ¹⁵Ezután rátette a kezét a gyermekekre, majd továbbment onnan.

19:4 idézet: 1Móz 1:27; 5:2. **19:5** idézet: 1Móz 2:24. **19:7** válólevél 5Móz 24:1. **19:12** „nem ... házasesetre” Szó szerint: „eunuchok”. **19:12** „Aki ... fogadja el!” Vagy: „Aki képes elfogadni ezt a tanítást, hogy ne házasodjon meg, az fogadja el!” **19:13** kezét rájuk téve Ez mutatja, hogy Jézus különleges áldást adott a gyermekeknek.

Egy gazdag ember nem követi Jézust*(Mk 10:17–31; Lk 18:18–30)*

¹⁶Egyszer odalépett Jézushoz egy férfi, és így szólt: „Tanító! Milyen jó dolgot kell tennem ahhoz, hogy örök életem legyen?”

¹⁷Jézus megkérdezte tőle: „Miért kérdezed tőlem azt, hogy mi a jó? Egyedül Isten jó. Ezért tartsd meg Isten parancsolatait, ha örök életet akarsz kapni!”

¹⁸„Melyikeket?” — kérdezte a férfi.

Ekkor Jézus ezt mondta: „Ne ölj! Ne kövess el házasságtörést! Ne lopj! Ne tanúskodj hamisan! ¹⁹Tiszteld apádat és anyádat!* Szeresd embertársaidat, mint saját magadat!”*

²⁰A fiatalember erre így szólt: „Ezeket mind megtartottam. Mi hiányzik még az életemből?”

²¹Jézus ezt mondta neki: „Ha tökéletes akarsz lenni, akkor menj, add el mindened amid van, és oszd szét a szegények között! Ezáltal kincsöd lesz a mennyben. Azután gyere, és kövess engem!”

²²Amikor a fiatalember ezt meghallotta, szomorúan elment, mert nagyon gazdag volt.

²³Jézus ekkor így szólt tanítványaihoz: „Igazán mondom nektek: nehezen mennek be a gazdagok a mennyek királyságába. ²⁴Bizony azt mondom nektek: könnyebb egy tevének átmenni a tű fokán, mint egy gazdag embernek bemenni az Isten királyságába.”

²⁵A tanítványok nagyon meglepődtek, amikor ezt meghallották. Meg is kérdezték: „Hát akkor ki üdvözülhet?”

²⁶Jézus rájuk nézett, és ezt mondta: „Az emberek semmit sem tudnak ezért tenni. Istennek viszont minden lehetséges.”

²⁷Ezután Péter szólalt meg, és ezt mondta: „Mi mindent otthagytunk, és követtünk téged. Velünk mi lesz?”

²⁸Jézus így felelt: „Igazán mondom nektek: az új világban az Emberfia[†] dicsőséges trónján fog ülni. Akkor majd ti is, akik követtek engem, tizenkét trónon ültök majd, hogy Izrael* tizenkét törzse felett bírászkodjatok. ²⁹Minden ember, aki elhagyja értem a házat, testvéreit, apját, anyját, gyermekeit vagy szántóföldjeit, százszor annyit kap vissza, és örök élete lesz. ³⁰De sok elsőből lesz utolsó, és sok utolsóból lesz első.”

Jézus története a szőlőmunkásokról

20¹„A mennyek királysága egy olyan gazdához is hasonlítható, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon a szőlőjébe. ²Megegyezett a munkásokkal, hogy napi egy ezüstpénzt fizet nekik, majd kiküldte őket a szőlőjébe.

³Reggel kilenc óra körül ismét kiment a piacra. Látta, hogy van még ott néhány ember, aki csak áll, és nem csinál semmit. ⁴Így szólt hozzájuk: »Menjete ki ti is a szőlőmbe, és megfelelő fizetést kaptok tőlem.« ⁵Ők pedig elmentek.

Dél körül, majd délután három óra körül újra kiment, és ugyanígy tett. ⁶Amikor délután öt óra körül ismét kiment a piacra, újabb embereket

19:18–19 idézet: 2Móz 20:12–16; 5Móz 5:16–20. **19:19** idézet: 3Móz 19:18. **19:28** *Izrael* Eredetileg a zsidó népet jelentette, de ezt a nevet használják Isten embereinek összefoglaló nevéként is.

talált, akik ott álltak. Megkérdezte tőlük: »Hát ti miért álltok itt egész nap? Miért nem csináltok semmit?«

⁷Ők ezt válaszolták: »Azért, mert minket még senki sem fogadott fel.«

»Menjetek ki ti is a szőlőmbel!« — mondta nekik.

⁸Amikor aztán beesteledett, így szólt a szőlő ura a munkások vezetőjéhez: »Hívd ide a munkásokat, és fizesd ki a bérüket! Az utolsókkal kezd, és az elsőket fizesd ki utoljára!«

⁹Odamentek hát azok, akik csak öt óra körül kezdték a munkát. Mindegyikük egy ezüstpénzt kapott. ¹⁰Amikor az elsők következtek, azt remélték, hogy ők majd többet kapnak. De ugyanúgy egy-egy ezüstpénzt kaptak ők is. ¹¹Amikor átvették a pénzt, panaszkodni kezdtek a gazdának. ¹²»Akik utoljára jöttek, azok csak egy órát dolgoztak« — mondták. »Te azonban ugyanannyit fizettél nekik, mint nekünk, pedig mi egész nap keményen dolgoztunk a forró napon!«

¹³Ő pedig így felelt: »Barátom! Nem vagyok igazságtalan veled. Hiszen megegyeztünk, hogy egy ezüstpénzt fizetek neked. ¹⁴Fogd tehát, ami a tiéd, és menj el! Én ugyanis ennek az utolsóként érkezett munkásnak is ugyanannyit akarok adni, mint neked. ¹⁵Vagy talán nincs jogom azt tenni a saját pénzemmel, amit akarok? Irigy vagy, mert én jót teszek ezekkel az emberekkel?«

¹⁶Hát, így lesz sok utolsóból első, és sok elsőből utolsó.”

Jézus a haláláról beszél

(Mk 10:32–34; Lk 18:31–34)

¹⁷Jézus Jeruzsálem felé tartott. Útközben félrehívta a tizenkét tanítványt, és így szólt hozzájuk: ¹⁸„Jól figyeljétek! Most fölmegyünk Jeruzsálembe. Az Emberfiát† átadják a főpapoknak† és a törvénytanároknak. Halálra ítélik, ¹⁹és átadják a nem zsidó emberek kezébe, hogy azok kigúnyolják, megostorozzák és keresztre feszítsék őt. A harmadik napon azonban fel fog támadni.”

Egy anya egy különleges szívességet kér Jézustól

(Mk 10:35–45)

²⁰Ezután odament hozzá a Zebedeus fiúk anyja fiaival együtt. Leborult előtte, mert kérni akart tőle valamit.

²¹„Mit szeretnél?” — kérdezte tőle Jézus.

Az asszony így felelt: „Ígérd meg, hogy királyságodban az egyik fiam a jobb, másik pedig a bal oldaladon fog ülni!”

²²Jézus erre így válaszolt: „Nem tudjátok, hogy mit kértek! Ki tudjátok-e inni a szenvedés poharát, amit nekem ki kell innom?”*

„Igen, ki tudjuk inni” — felelték.

²³Jézus így folytatta: „Valóban ki fogjátok inni a szenvedés poharát. De azt, hogy ki ül majd a jobb és a bal oldalamon, nem én döntöm el. Azok ülnek majd oda, akiknek mennyei Atyám ezt elkészítette.”

20:22 „Ki ... kell?” Jézus ezzel a hasonlattal érzékeltette azoknak a borzasztó dolgoknak elfogadását, amelyek vele fognak történni.

²⁴Amikor meghallotta ezt a többi tíz tanítvány, megharagudtak a két testvérré. ²⁵De Jézus odahívta őket magához, és így szólt: „Jól tudjátok, hogy a nem zsidó népek uralkodói hatalmaskodnak az embereken, és fontos embereik szeretik a hatalmukat éreztetni velük. ²⁶Közöttetek azonban ne így legyen! Aki közületek nagy akar lenni, az legyen a szolgátok! ²⁷Aki első akar lenni köztetek, az legyen a rabszolgátok! ²⁸Az Emberfia[†] sem azért jött el a földre, hogy neki szolgáljanak. Azért jött, hogy ő szolgáljon, odaadja az életét, és ezáltal sok embert megmentsen.”

Jézus meggyógyít két vakot

(Mk 10:46–52; Lk 18:35–43)

²⁹Amint elhagyták Jerikót, nagy tömeg követte Jézust. ³⁰Két vak ült az út szélén. Amikor meghallották, hogy Jézus megy el mellettük az úton, kiáltozni kezdtek: „Uram, Dávid Fia[†], segíts rajtunk!”

³¹A tömeg azonban mondta nekik, hogy maradjanak csendben. Erre ők még hangosabban kiáltoztak: „Uram, Dávid Fia[†], segíts rajunk!”

³²Jézus erre megállt, megszólította őket, és megkérdezte: „Mit akartok? Mit tegyek veletek?”

³³Ők ezt felelték: „Uram! Szeretnénk újra látni!”

³⁴Jézus megsajnálta őket, és megérintette a szemüket. Attól a pillanattól újra láttak, és követték Jézust.

Jézus úgy vonul be Jeruzsálembe, mint egy király

(Mk 11:1–11; Lk 19:28–38; Jn 12:12–19)

21 Jézus és tanítványai Jeruzsálemhez közeledve elértek az Olajfák hegyéhez[†], Betfagéba. Jézus ott előreküldte két tanítványát, és ezt mondta nekik: ²„Menjete be az előttetek levő faluba! Amint bementek, találtok egy megkötött szamarat, és vele egy csikót. Oldjátok el, és vezessétek ide hozzám! ³Ha valaki valamit szólna ezért, mondjátok azt neki, hogy »az Úrnak van szüksége rá, de hamarosan visszaküldi.«”

⁴Ez azért történt így, hogy beteljesedjen, amit a próféta[†] mondott:

⁵ „Mondjátok meg Sion leányának:

»Királyod jön most hozzád

szelíden és számaron ülve, teherhordó állat csikóján!«”

Zak 9:9

⁶A tanítványok el is mentek, és mindent úgy tettek, ahogyan Jézus megmondta nekik. ⁷Elhozták a szamarat és a csikót, ráterítették felsőruhájukat, és Jézus ráült. ⁸Többen a tömegből az útra terítették felsőruhájukat. Mások ágakat vágtak le a fákról, és azokat szórták az útra. ⁹Az emberek, akik előtte és utána mentek, így kiáltoztak:

„Hozsánna Dávid Fiának[†]!

Áldott, aki az Úr nevében jön!

Zsolt 118:26

Hozsánna a magasságban Istennek!”

¹⁰Amikor beért Jeruzsálembe, az egész város felbolydult. Mindenki ezt kérdezgette: „Ki ez az ember?”

¹¹A tömeg így válaszolt: „Jézus, a galileai Názáretből való próféta[†].”

Jézus a Templomban*(Mk 11:15–19; Lk 19:45–48; Jn 2:13–22)*

¹²Jézus ezután bement a Templomba[†], és kizavart onnan mindenkit, aki ott árult és vásárolt. Felborította a pénzváltók asztalait és a galambárusok padjait is. ¹³Ezt mondta nekik: „Ezt mondja az Írás[†]: »Házamat imádság házána nevezik majd.«* Ti azonban »rablók barlangjává« teszitek.*”

¹⁴Vakok és sánták mentek oda hozzá a Templomban[†], és ő meggyógyította őket. ¹⁵A főpapok[†] és a törvénytanárok látták a hatalmas dolgokat, amelyeket Jézus tett. Hallották, hogy a kisgyermekek így kiáltoznak: „Hozsánna Dávid Fiának[†]!” És mindezek miatt nagyon dühösek lettek.

¹⁶Megkérdezték Jézustól: „Hallod, hogy mit mondanak ezek?”

„Igen” — válaszolta Jézus. „Talán sohasem olvastátok az Írást: »Te tanítottad meg a gyermekeket és a csecsemőket, hogy szájukból dicséret jöjjön elő?«*”

¹⁷Ezzel otthagya őket, kiment Jeruzsálemből Betániába, és ott töltötte az éjszakát.

Jézus a hit erejét szemlélteti*(Mk 11:12–14, 20–24)*

¹⁸Másnap korán reggel indult vissza Jeruzsálembe, s közben megéhezett. ¹⁹Meglátott egy fügefát az út mellett. Odament, de csak levelet talált rajta. Ezért így szólt a fához: „Soha többé ne teremjen rajtad gyümölcs!” A fügefa azonnal kiszáradt.

²⁰Amikor a tanítványok ezt látták, csodálkozva kérdezték: „Hogyan száradhatott ki ilyen gyorsan ez a fügefa?”

²¹Jézus így válaszolt: „Igazán mondom nektek: ha van hitetek és nem kételkedtek, nem csak azt tehetitek meg, amit én tettem ezzel a fügefával. Hanem ha ennek hegynek azt mondjátok: »Indulj el, és vesd magad a tengerbe!«, akkor az is megtörténik majd. ²²Isten mindent megad nektek, amit hittel kértek tőle imádságban.”

A zsidó vezetők kétségbe vonják Jézus hatalmát*(Mk 11:27–33; Lk 20:1–8)*

²³Jézus ezután bement a Templomba[†]. Miközben ott tanított, a főpapok[†] és a nép idős vezetői odajöttek hozzá. Megkérdezték: „Milyen hatalommal teszed ezeket a dolgokat? Ki adta neked ezt a hatalmat?”

²⁴Jézus így válaszolt nekik: „Én is kérdeznék tőletek valamit. Ha válaszoltok rá, akkor én is megmondom, hogy milyen hatalommal teszem mindezt. ²⁵A kérdésem a következő: Az, hogy János[†] bemerítette[†] az embereket, Istentől volt, vagy emberektől?”

Erre ők elkezdtek megbeszélni egymás közt: „Ha azt válaszoljuk, hogy Istentől, akkor megkérdezi majd: »Hát akkor miért nem hittetek neki?« ²⁶Ha viszont azt mondjuk, hogy emberektől, akkor félnünk kell az emberek haragjától, hiszen Jánost mindenki prófétának[†] tartja.”

²⁷Ezért azt mondták Jézusnak: „Nem tudjuk.”

Mire ő így felelt: „Akkor viszont én sem mondom meg nektek, hogy milyen hatalommal teszem ezeket a dolgokat.”

Jézus története a két testvéről

²⁸„Hát erről mit gondoltok? Egy embernek két fia volt. Odament az idősebbhez, és ezt mondta neki: »Fiam, menj és dolgozz ma a szőlőmben!«

²⁹Az így válaszolt: »Nem akarok kimenni.« De később mégis meggondolta magát, és kiment.

³⁰Odament a másik fiához is, és ugyanazt kérte tőle. Ő így válaszolt: »Igen, uram, kimegyek«, de nem ment ki.

³¹Kettőjük közül melyik tette meg az apja akaratát?”

„Az idősebb” — válaszolták.

Jézus ezt mondta nekik: „Igazán mondom nektek: a vámszedők[†] és az utcalányok előttetek mennek be a mennyek királyságába! ³²Eljött hozzátok János[†], hogy elmondja nektek, hogyan kell helyesen élni, de ti nem hittetek neki. A vámszedők és az utcalányok azonban hittek neki. És ti még akkor sem gondoltátok meg magatokat, és akkor sem hittetek neki, amikor láttátok mindezt megtörténni.”

Isten elküldi a Fiát

(Mk 12:1–12; Lk 20:9–19)

³³„Most pedig hallgassatok meg egy másik történetet. Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett. Bekerítette, borprést[†] ásott, és őrtornyot épített a kertjébe. Ezután mindezt bérbeadta szőlőmunkásoknak, és elutazott. ³⁴Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy megkapja a termésből a neki járó részt.

³⁵A munkások azonban megfogták a szolgálait: az egyiket összeverték, a másikat megölték, és volt, akit megköveztek. ³⁶Ezután újabb szolgálakat küldött, többet, mint korábban, de azokkal is ugyanezt tették. ³⁷Végül a fiát küldte el hozzájuk. Ezt gondolta magában: »A fiamat biztosan tisztelni fogják.«

³⁸Amikor azonban a munkások meglátták a fiút, azt mondták egymásnak: »Ő az örökös! Gyertek, öljük meg, és akkor miénk lesz az örökség!« ³⁹Ezért megfogták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték.

⁴⁰Mit gondoltok, mit tesz majd a szőlősgazda ezekkel a munkásokkal, ha megérkezik?”

⁴¹A főpapok[†] és a nép idős vezetői így feleltek: „Kegyetlenül elpusztítja őket. A szőlőjét pedig olyan munkásoknak adja ki, akik időben odaadják majd a neki járó termést.”

⁴²Jézus azt mondta nekik: „Biztosan olvastátok ezt az Írásokban[†]:

»Az a kő, amelyet az építők megvetettek, lett a sarokkő[†].

Ez az Úr munkája, és csodálatos dolog látni ezt.«

Zsolt 118:22–23

⁴³Igazán mondom nektek: Isten királysága el lesz véve tőletek. Olyan népé lesz, akik Isten királyságához méltóan élnek. ⁴⁴Aki ráesik erre a kőre, az darabokra törik. Akire viszont ez a kő esik rá, azt szétmorzsolja.”*

⁴⁵Amikor a főpapok[†] és a farizeusok[†] hallották Jézus történeteit, megértették, hogy róluk beszél. ⁴⁶El akarták fogni őt, de féltek az emberektől, mert azok prófétának[†] tartották Jézust.

21:44 Néhány görög kézirat nem tartalmazza ezt a verset.

Történet a vacsorára meghívottakról

(Lk 14:15–24)

22¹Jézus ezután ismét egy történetet mondott el az embereknek: ²„A mennyek királysága hasonlít ahhoz a királyhoz, aki esküvői vacsorát rendezett a fiának. ³Elküldte a szolgálait, hogy hívják össze a meghívottakat az ünnepi vacsorára. Ők azonban nem akartak eljönni.

⁴Ekkor más szolgálakat küldött, és ezt üzenté: »Mondjátok meg a meghívottaknak: A vacsora elkészült, levágattam ökreimet és hízott állataimat. Minden készen van: Gyertek el az esküvői vacsorára!«

⁵A meghívottak azonban nem hallgattak rá. Egyikük kiment a földjére, a másik a kereskedésébe. ⁶Néhányan viszont elfogták a szolgálait, megverték és megölték őket. ⁷A király emiatt nagyon mérges lett. Kiküldte a katonáit, akik megölték a gyilkosokat, a városukat pedig felégették.

⁸Majd így szólt a király a szolgálaihoz: »Az esküvői vacsora készen áll, a meghívottak azonban nem voltak rá méltók. ⁹Ezért menjetek ki az útkeresztelkedésekhez! Hívjatok meg mindenkit az esküvői vacsorára, akit csak ott találtok.« ¹⁰A szolgálak ki is mentek az utakra, és mindenkit behívtak, akit csak találtak. Voltak köztük rosszak is és jók is. Így aztán megtelt a terem vendégekkel.

¹¹Amikor azonban a király bejött, hogy megnézzé a vendégeket, észrevett ott egy embert, aki nem esküvőhöz illő ruhában érkezett. ¹²»Barátom!« — szólította meg a király. »Hogyan jöhettél ide esküvőhöz illő ruha nélkül?« Az csak hallgatott. ¹³A király erre megparancsolta a szolgálainak: »Kötözzétek meg kezét-lábát, és dobjátok ki a sötétségbe, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz!«

¹⁴Mert sok ember kap meghívást, de kevés van kiválasztva.”

Néhány zsidó vallási vezető megpróbálja csapdába csalni Jézust

(Mk 12:13–17; Lk 20:20–26)

¹⁵Ekkor elmentek onnan a farizeusok[†]. Azt tervezték, hogy kérdésekkel csalják csapdába Jézust. ¹⁶El is küldték hozzá néhány tanítványukat a Heródes-pártiakkal[†] együtt. Így szóltak Jézushoz: „Tanító! Tudjuk, hogy becsületes ember vagy, és amit tanítasz, az igaz. Téged nem érdekel, hogy az emberek mit gondolnak, és számodra minden ember egyforma. ¹⁷Mondd el, mit gondolsz: Helyesnek tartod-e, hogy adót fizessünk a császárnak[†], vagy nem?”

¹⁸Jézus, jól látva gonosz szándékukat, így felelt: „Képmutatók[†], miért akartok próbára tenni engem? ¹⁹Mutassatok egy pénzérmét, amit az adó befizetéséhez használnak!” Erre odanyújtottak neki egy ezüstpénzt[†]. ²⁰„Kinek a képe és kinek a felirata van ezen a pénzérmén?” — kérdezte tőlük.

²¹„A császáré” — felelték azok.

Jézus így folytatta: „Akkor adjátok oda a császárnak, ami a császáré. Istennek pedig adjátok meg, ami Istené!”

²²Amikor ezt meghallották, nagyon meglepődtek. Majd otthagyták Jézust, és eltávoztak.

Néhány szadduceus megpróbál csapdát állítani Jézusnak

(Mk 12:18–27; Lk 20:27–40)

²³Még aznap Jézushoz jött néhány szadduceus[†]. (A szadduceusok azt mondják, hogy nincs feltámadás.) A következő kérdést tették fel neki:

24 „Tanító! Mózes† azt mondta: ha egy férfi anélkül hal meg, hogy gyermeket hagyna maga után, akkor a férfi testvérének kell feleségül vennie az asszonyt* azért, hogy ő adjon utódot meghalt testvérének*. 25 Volt nálunk hét fiútestvér. Az első megnősült, azután meghalt. Mivel nem született gyermeke, testvére vette el feleségül az özvegyet. 26 Ugyanez történt a második fiúval, majd a harmadikkal is, egészen a hetedikig. 27 Legutoljára meghalt az asszony is. 28 A feltámadáskor a hét közül kinek lesz a felesége? Hiszen azelőtt már mindegyiknek volt a felesége.”

29 Jézus ezt a választ adta nekik: „Tévedésben vagytok, mert nem ismeritek sem az Írásokat†, sem Isten erejét. 30 A feltámadás után ugyanis senki sem nőül meg, és senki sem megy férjhez, hiszen mindenki olyan lesz, mint a mennyei angyalok. 31 Ami pedig a halottak feltámadását illeti, nem olvastátok, amit Isten maga mondott nektek? 32 »Én vagyok Ábrahám†, Izsák† és Jákób† Istene.«* Ő azonban nem a halottak Istene, hanem az élőké.”

33 Amikor a tömeg ezt meghallotta, nagyon elcsodálkozott a tanításán.

Melyik a legfontosabb parancsolat?

(Mk 12:28–34; Lk 10:25–28)

34 Amikor a farizeusok† meghallották, hogy Jézus olyan választ adott a szaduceusoknak†, amire nem tudtak mit felelni, mindannyian összegyűltek. 35 Egyikük, aki jól ismerte a törvényt, próbára akarta tenni Jézust. Ezt kérdezte tőle: 36 „Tanító, melyik a legfontosabb parancsolat a törvényben?”

37 Ő így válaszolt: „»Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel és teljes elméddel!«* 38 Ez az első és legfontosabb parancsolat. 39 A második ugyanannyira fontos, mint ez: »Szeresd úgy embertársaidat, mint saját magadat!«* 40 Ez a két parancsolat az egész törvény és a próféták† írásainak alapja.”

Jézus kérdése a farizeusokhoz

(Mk 12:35–37; Lk 20:41–44)

41 Amíg a farizeusok† együtt voltak, Jézus feltett nekik egy kérdést: 42 „Mit gondoltok a Krisztusról†? Kinek a fia?”

„Dávidé†” — felelték.

43 Erre ezt mondta nekik: „Akkor miért nevezi őt Dávid a Szent Szellemtől† vezette Urának? Ugyanis ezt mondta Dávid:

44 »Így szólt az Úr az én Uramhoz:

Úlj a jobb oldalamba,

amíg minden ellenségedet hatalmad alá* vetem!«

Zsolt 110:1

45 Ha tehát Dávid† Urának nevezi Krisztust†, akkor hogyan lehet a Krisztus Dávid fia? 46 Erre azonban egyikük sem tudott válaszolni. Így attól a naptól kezdve már senki sem merte őt kérdezgetni.

22:24 „vegye ... asszonyt” 5Móz 25:5. 22:24 „nemzzen ... testvérének” 1Móz 38:8.

22:32 idézet: 2Móz 3:6. 22:37 idézet: 5Móz 6:5. 22:39 idézet: 3Móz 19:18. 22:44 hatalmad alá Szó szerint: „lábaid alá”.

Jézus véleménye a vallási vezetőkről

(Mk 12:38–40; Lk 11:37–52; 20:45–47)

23 ¹Jézus ekkor a tömeghez és a tanítványaihoz szólt. ²Ezt mondta: „A törvénytanároknak és a farizeusoknak[†] van hatalmuk arra, hogy megmagyarázzák Mózes[†] törvényét. ³Ezért tegyetek meg és tartsatok be mindent, amit csak mondanak nektek. A tetteiket azonban ne kövessétek, mert csak tanítják a törvényt, de nem cselekszik azt! ⁴Szigorú szabályokat állítanak föl, amelyeknek nehéz engedelmeskedni. Ráerőltetik más emberekre, hogy tartsák be ezeket, ők maguk viszont meg sem próbálják követni ezeket a szabályokat.

⁵Mindent azért tesznek, hogy az emberek lássák őket. Ezért tesznek magukra nagyobb imadobozt*. Ezért hosszabítják meg imaruhájukat is. ⁶A vacsorákon és a zsinagógákban[†] a főhelyeken szeretnek ülni. ⁷Szeretik, ha a piactéren mindenki köszön nekik, és tanítónak szólítja őket.

⁸Ti azonban ne hívassátok magatokat tanítónak, mert csak egy tanító van, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok! ⁹Atyátoknak se szólítsatok senkit a földön, mert egy Atyátok van a mennyben! ¹⁰De mesternek se szólítsátok magatokat, mert csak egy mesteretek van, mégpedig a Krisztus[†]! ¹¹Az lesz a legnagyobb köztetek, aki szolgál nektek! ¹²Aki magát nagyobbnek tartja másoknál, az megaláztatik. Aki viszont megalázkodik Isten előtt, az felemeltetik.

¹³Rossz lesz nektek, képmutató[†] törvénytanárok és farizeusok[†]! Mert bezárjátok a mennyek királyságának ajtaját az emberek előtt. Ti magatok nem mentek be rajta, és azokat sem engeditek be, akik megpróbálnak bemenni. ¹⁴*

¹⁵Rossz lesz nektek, képmutató[†] törvénytanárok és farizeusok[†]! Bejárjátok a tengert és a szárazföldet, hogy egyvalakit áttérítsetek a ti vallásotokra. Miután pedig azt eléritek, kétszer gonoszabbá teszitek saját magatoknál. Pedig már ti is olyan rosszak vagytok, hogy pokolra kerültök.

¹⁶De rossz lesz nektek, vak vezetők! Ezt mondjátok: »Ha valaki a Templomra[†] esküszik, annak nem kell megtartania az esküjét. Annak viszont, aki a Templom aranyára esküszik, meg kell tartania azt.« ¹⁷Bolondok és vakok vagytok! Hát mi nagyobb? A Templom aranya, vagy maga a templom, amely megszenteli az aranyat? ¹⁸Ezt is mondjátok: »Ha valaki az oltárra[†] esküszik, annak nem kell megtartania esküjét. Aki viszont az oltáron elhelyezett áldozati ajándékokra esküszik, annak meg kell tartania azt.« ¹⁹Vakok vagytok. Hát mi nagyobb? Az áldozati ajándék, vagy az oltár, amely megszenteli az ajándékot? ²⁰Aki az oltárra esküszik, az mind az oltárra, mind a rajta levő dolgokra esküszik. ²¹Aki a Templomra esküszik, az a Templomra, és minden benne levő dologra is esküszik. ²²Aki az égre esküszik, az Isten trónjára esküszik, és magára Istenre, aki a trónon ül.

23:5 *imadoboz* Kis bőrdoboz, amelyben az Írás négy fontos igéjét tartották. A homlokra és a bal kézre szíjazva viselték, hogy ezzel mutassák meg, mennyire vallásosak. **23:14** Néhány görög kézirat hozzáteszi: „Jaj nektek képmutató törvénytanárok és farizeusok! Feléletek az özvegyek vagyonát, és hosszú imáitokkal vonjátok magatokra az emberek figyelmét. Mindezért súlyos büntetésben részesültök majd.” (Mk 12:40; Lk 20:47)

²³Rossz lesz nektek, képmutató[†] törvénytanítók és farizeusok[†]! Mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből* is, de elhanyagoljátok a törvény fontosabb tanításait: a becsületességet, a könyörületet és a hitet. Pedig ezt is kell tenni, de azokat sem szabad elhanyagolni. ²⁴Vak vezetők vagytok. Kiszűritek a szűnyogot az italból, a tevét viszont lenyelitek.*

²⁵Rossz lesz nektek, képmutató[†] törvénytanítók és farizeusok[†]! Mert ti csak a poharak és az edények külsejét tisztítjátok meg, belül pedig ott marad a sok csalással saját magatok örömeire szerzett dolog. ²⁶Te vak farizeus! Tisztítsd meg először a pohár belsejét, hogy aztán a külseje is tiszta lehessen!

²⁷Rossz lesz nektek, képmutató[†] törvénytanítók és farizeusok[†]! Olyanok vagytok, mint a fehérre meszelt sírok*. Ezek kívülről ugyan szépnek látszanak, belül azonban tele vannak a halottak csontjaival és mindenféle mocsokkal. ²⁸Ugyanígy ti is, csak kívülről, az emberek szemében látszotok igaznak. Belül azonban tele vagytok képmutatással és gonoszsággal.

²⁹Rossz lesz nektek, képmutató törvénytanítók és farizeusok[†]! Síremlékeket emeltek a prófétáknak[†], az igazak sírját pedig feldíszítitek. ³⁰Ezt mondjátok: »Ha őseink idejében éltünk volna, nem segítettünk volna nekik abban, hogy megöljék a prófétákat.« ³¹Ezzel azonban megerősítitek, hogy a próféták gyilkosainak a fiai vagytok. ³²Végezzétek el, amit atyáitok elkezdtek!

³³Mérges kígyók! Nem menekülhettek meg az ítélettől és a pokoltól. ³⁴Ezért tehát prófétákat[†], bölcseket és törvénytanítókat küldök majd hozzátok. Közülük néhányat megöltök és keresztre feszítetek, másokat a zsinagógáitokban[†] megkorbácsoltok és városról városra üldöztök majd. ³⁵Igy tehát felelősek lesztek minden igaz ember haláláért, akiket megöltök ezen a földön: az igaz Ábel meggyilkolásától kezdve egészen Barakiás fia, Zakariás* haláláig, akit a szenthely és az áldozati oltár[†] között öltek meg. ³⁶Igazán mondom nektek: mindezek meg fognak történni ezzel a nemzedékkel.”

Jézus figyelmezteti a jeruzsálemieket

(Lk 13:34–35)

³⁷„Jeruzsálem, Jeruzsálem! Megölöd a prófétákat[†], és halálra kövezed azokat, akiket Isten küldött! Milyen sokszor akartam már összegyűjteni a gyermekeidet, ahogyan a tyúk a szárnyai alá gyűjti kiscsibéit. Ti azonban ezt nem akartátok. ³⁸Most ezért teljesen elhagyatott lesz a ti házatok. ³⁹Igazán mondom nektek: nem láttok engem addig, amíg ezt nem mondjátok: »Áldott, aki az Úr nevében jön!«”*

Jézus megjövendöli a Templom lerombolását

(Mk 13:1–31; Lk 21:5–33)

24¹Miután Jézus kijött a Templomból[†] és elindult, odaléptek hozzá a tanítványai, hogy megmutassák neki a Templom épületeit. ²Ő azonban így szólt hozzájuk: „Látjátok ezeket? Igazán mondom nektek: nem marad itt kő kövön, mert mindent lerombolnak majd.”

23:23 *menta, kapor, kömény* Apró kerti fűszernövények. Csak a nagyon vallásos emberek voltak olyan gondosak, hogy ezekből is beszolgáltassák a tizedet. **23:24** „Kiszűritek ... lenyelitek.” Jelentése: „A legkisebb hibára odafigyeltek, de a legnagyobb bűnt elkövetitek.” **23:27** *sír* Itt: síremlék. Fontos személyek emléke tiszteletére épült kis épületek. **23:35** *Ábel, Zakariás* A héber Ószövetségben elsőként és utolsóként meggyilkolt emberek. **23:39** idézet: Zsolt 118:26.

³Ezután leült az Olajfák hegyén[†]. A tanítványai pedig, amikor egyedül voltak, odamentek hozzá, és megkérdezték tőle: „Mondd el nekünk, hogy mikor történnek meg ezek! Mi jelzi majd az eljöveteledet, és a világ végét*?”

⁴Jézus erre így válaszolt nekik: „Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen titeket! ⁵Sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt mondják magukról: »Én vagyok a Krisztus[†]!«. Ezzel sok embert megtévesztenek majd. ⁶Háborúkról és háborús hírekről hallotok majd. Ettől azonban ne ijedjete meg! Ezeknek meg kell történniük, de ezzel még nem jön el a vég. ⁷Nemzet nemzet ellen, és királyság királyság ellen támad majd. Sok helyen az embereknek nem lesz mit enniük és földrengések lesznek. ⁸De mindez még csak olyan lesz, mint a szülési fájdalmak kezdete.

⁹Akkor majd átadnak titeket, hogy megkínozzanak, sőt meg is ölnék titeket, és minden nép gyűlölni fog titeket azért, mert hisztek bennem. ¹⁰Ekkor sokan elvesztik a hitüket, elárulják és gyűlölni kezdik egymást. ¹¹Sok hamis próféta[†] is jön, és sok embert félrevezetnek majd. ¹²Mivel a gonoszság megnövekszik, sok emberben kihűl a szeretet. ¹³Aki azonban mindvégig kitart, az megmenekül. ¹⁴Az egész világon hirdetik majd az Isten királyságnak örömhírét[†], hogy ez tanúbizonyság legyen minden nép számára. Csak akkor jön majd el a vég.

¹⁵Amikor látjátok majd, hogy a szent helyen megjelenik az az utálatos dolog, ami pusztítást okoz*, amelyről Dániel próféta[†] szólt — aki olvassa, értse ezt meg —, ¹⁶akkor mindenki, aki éppen Júdeában van, meneküljön a hegyekbe! ¹⁷Ha valaki éppen a háztetőn van, ne jöjjön le, hogy kivigye a dolgait! ¹⁸Aki a mezőn van, ne jöjjön vissza, hogy elvigye a ruháit! ¹⁹Rossz lesz azokban a napokban a gyermeket váró és szoptató asszonyoknak! ²⁰Azért imádkozzatok, hogy a menekülésetek ne télen vagy szombaton[†] legyen! ²¹Olyan nagy lesz a nyomorúság abban az időben, amilyen nem volt még a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz ilyen újra. ²²Ha Isten nem rövidítené le azt az időszakot, senki nem menekülne meg. A kiválasztottak miatt azonban lerövidül az az idő. ²³Ha akkor valaki azt mondja nektek: »Itt a Krisztus[†]«, vagy: »Ott van«, ne higgyetek neki! ²⁴Akkor majd hamis krisztusok és hamis próféták[†] jönnek, akik jeleket és csodákat* tesznek azért, hogy ha lehet, megtévesszék még az Isten választottait is. ²⁵Emlékezzetek, én előre megmondtam nektek ezeket!

²⁶Ha tehát valaki azt mondja nektek: »Krisztus[†] ott van a pusztában!«, ne menjetek ki oda! Vagy ha így szólnak: »Krisztus a belső szobában van!«, azt se higgyétek el! ²⁷Mert amikor eljön az Emberfia[†], az olyan lesz, mint az égen keleten felvillanó villám, amelyet még nyugaton is lehet látni. ²⁸Ahol a keselyűk[†] összegyűlnek, ott van a holttest.

²⁹És ezek után a nyomorúságos napok után

»Elsötétül majd a nap,
a hold sem világít többé.
A csillagok lehullanak az égről,
és az ég erői is megremegnek.«

Ézs 13:10; 34:4

24:3 világ vége Szó szerint: „e kor vége” vagy „az idő vége”. **24:15** utálatos ... okoz Dán 9:27; 11:31; 12:11. **24:24** csoda Itt: a Sátán ereje által cselekedett hatalmas tettek.

³⁰Ekkor megjelenik az égen a jel, amely az Emberfia[†] eljövételét mutatja. Akkor a világon minden ember hangosan fog sírni. Látni fogják az Emberfiát, amint eljön az ég felhőin hatalommal és nagy dicsőséggel. ³¹Hangos trombitaszóval elküldi angyalait az egész földre, hogy összegyűjtsék választottait a föld minden részéről.

³²Tanulhattok a fügefa példájából: amikor gyenge hajtást hoz, majd pedig leveleket, tudjátok, hogy közel van a nyár. ³³Ugyanígy, amikor mindezeket az eseményeket látjátok megtörténni, tudhatjátok, hogy az idő* közel van, hamarosan eljön. ³⁴Igazán mondom nektek, hogy ez a nemzedék* nem múlik el addig, amíg mindez meg nem történik! ³⁵Az ég és a föld elmúlik, az én szavaim azonban nem múlnak el.”

Csak Isten tudja az időt

(Mk 13:32–37; Lk 17:26–30, 34–36)

³⁶„De senki nem ismeri azt a napot és azt az órát. Még a mennyei angyalok, sőt a Fiú sem, csak az Atya. ³⁷Amikor az Emberfia[†] ismét eljön a földre, hasonló lesz a helyzet, mint Nőé idejében volt. ³⁸Mert a vízözön előtti napokban is ettek, ittak, nősültek és férjhez mentek az emberek. Ez addig tartott, amíg Nőé bement a bárkába. ³⁹Az emberek addig nem tudták, mi fog történni, amíg a vízözön oda nem ért, és el nem pusztította őket. Ugyanígy lesz, amikor az Emberfia eljön a földre. ⁴⁰Akkor két férfi közül, akik a mezőn dolgoznak, az egyiket elviszik, a másik ott marad. ⁴¹Hasonlóképpen két asszony közül, akik a malomban[†] őrölnek, az egyiket elviszik, a másik ott marad.

⁴²Ezért legyetek állandóan készen, mert nem tudjátok, melyik nap jön el Uratok. ⁴³Emlékezzetek erre: ha tudná a ház ura, hogy az éjszaka melyik órájában jön a tolvaj, akkor ébren maradna. Nem engedné, hogy betörjön a házába. ⁴⁴Legyetek ezért ti is mindig készen! Mert az Emberfia[†] olyan órában jön el, amikor nem várjátok!”

A jó és a gonosz szolga

(Lk 12:41–48)

⁴⁵„Ki a hűséges és bölcs szolga? Az, akit azért rendelt a többi szolgája fölé az ura, hogy idejében odaadja nekik az ételüket. ⁴⁶Boldog az a szolga, akit az ura, amikor hazajön, ebben a munkában talál! ⁴⁷Igazán mondom nektek: ura meg fogja bízni egész vagyona kezelésével. ⁴⁸Ha azonban a szolga gonosz, azt mondja magában: »Késik az uram.« ⁴⁹Verni kezdi a szolgatársait és részegesekkel eszik és iszik együtt. ⁵⁰Hazaérkezik ennek a szolgának az ura egy napon, amikor nem várja, és amikor nem is gondolja. ⁵¹Kegyetlenül megbünteti őt, és oda juttatja, ahová a képmutatók[†] kerülnek. Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás.”

Történet tíz leányról

25¹„Azon a napon a mennyek királysága olyan lesz, mint amikor tíz fiatal lány olajlámpással a kezében kiment a vőlegény elé. ²Közülük öt

24:33 idő Jézus egy olyan időpontról beszél, amikor valami nagyon fontos dolog fog történni. Lukács evangéliumában azt mondja, hogy ez lesz az ideje Isten királysága eljövételének (Lk 21:31). **24:34** ez a nemzedék vagy: „e nemzet polgárai”.

ostoba volt, öt pedig bölcs. ³Az ostobák csak a lámpásaikat vitték magukkal. Olaj nem volt náluk. ⁴A bölcsök a lámpásaikkal együtt korszokban vittek magukkal olajat is. ⁵Mivel a vőlegény késett, mindannyian elálmosodtak, és elaludtak.

⁶Éjfélkor azonban kiáltás hallatszott: »Jön a vőlegény! Menjetek ki elé!«

⁷Erre azonnal felébredt mindegyik fiatal lány. Elkészítették lámpásaikat. ⁸Az ostobák azt mondták a bölcsöknek: »Adjatok nekünk egy kis olajat, mert különben kialszanak a lámpásaink.«

⁹Az bölcsök azonban így válaszoltak: »Nem tehetjük, mert akkor nem lesz elég se nekünk, se nektek. Menjetek el inkább az olajárusokhoz, és vegyetek magatoknak!«

¹⁰Amíg azonban az ostoba lányok elmentek vásárolni, megjött a vőlegény. Azok a lányok, akik készen várták, bementek vele az esküvői vacsorára. Az ajtót pedig bezárták.

¹¹Később megérkezett a többi lány is. Kiáltozni kezdtek: »Uram! Uram! Nyisd ki az ajtót nekünk!«

¹²A vőlegény azonban így válaszolt: »Igazán mondom nektek: Nem ismerlek titeket!«

¹³Vigyázzatok tehát! Mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát, amikor az Emberfia[†] eljön!”

Történet három szolgáról

(Lk 19:11–27)

¹⁴„A mennyek királysága olyan, mint az az ember, aki mielőtt elutazott volna külföldre, összehívta a szolgálait. Minden vagyont rájuk bízta. ¹⁵Egyiküknek öt zacskó ezüstpénzt adott[†], a másiknak két zacskót, a harmadiknak pedig egyet. Mindenkinek képességei szerint adott. Ezután elutazott. ¹⁶Aki az öt zacskó ezüstpénzt kapta, vállalkozásba fektette a pénzt, és újabb öt zacskó ezüstpénzt nyert vele. ¹⁷Aki kettőt kapott, ugyanígy tett, és nyert másik két zacskó ezüstpénzt. ¹⁸Aki viszont egyet kapott, elment, és ázott egy gödröt. Oda rejtette el ura pénzét.

¹⁹Hosszú idő elteltével hazatért a szolgák ura. Kérte őket, hogy mondják el, mit tettek a pézzel. ²⁰Aki öt zacskó ezüstpénzt[†] kapott, öttel többet hozott vissza. Ezt mondta: »Uram, öt zacskó ezüstpénzt bíztaál rám. Arra használtam fel őket, hogy újabb ötöt szerezzek.«

²¹Az ura így szólt hozzá: »Jól van! Jó és megbízható szolga vagy! Hűséges voltál ezen a kevésen, ezért ezentúl sokat bízok rád. Gyere, és örülj velem együtt!«

²²Ekkor az a szolga ment oda a gazdájához, aki két zacskó ezüstpénzt[†] kapott. Ezt mondta: »Uram, két zacskó ezüstpénzt bíztaál rám. Arra használtam föl a pénzedet, hogy újabb két zacskó ezüstpénzt szerezzek vele.«

²³»Jól van! Jó és megbízható szolga vagy! Hűséges voltál ezzel a kevésen, ezért ezentúl sokat bízok rád. Gyere, és örülj velem együtt!«

²⁴Azután jött az, aki egy zacskó ezüstpénzt[†] kapott. Ő így szólt: »Uram, tudtam, hogy kemény ember vagy. Még ott is aratni akarsz, ahol nem vetettél. Onnan is gyűjtesz, ahová nem szórtál magot. ²⁵Féltem tőled, ezért elmentem, és elrejtettem a földbe az ezüstpénzt, amit adtál nekem. Most tessék, itt a pénzed.«

²⁶Ekkor az úr azt mondta neki: »Te gonosz és lusta szolga! Tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, és onnan is gyűjtök, ahová nem szórtam magot. ²⁷Akkor miért nem tetted bankba a pénzemet, hogy amikor visszajövök, kamattal kapjam vissza?!

²⁸Vegyétek hát el tőle azt az egy zacskó ezüstpénzt†! Adjátok oda annak, akinek tíz zacskó ezüstpénze van!« ²⁹Mindenki, aki felhasználja azt, amije van, még többet fog kapni. Attól pedig, aki nem használja föl azt, amije van, mindent elvesznek majd. ³⁰Azt a haszontalan szolgát pedig dobjátok ki a sötétségbe. Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás!”

Az Emberfia megítéli az embereket

³¹„Amikor az Emberfia† eljön dicsőségében, az összes angyalával, akkor leül dicsőséges trónjára. ³²Akkor minden nemzet összegyűlik elé, és ő kétváltja őket, ahogyan egy pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől. ³³A juhokat a jobb oldalára, a kecskéket pedig a bal oldalára állítja.

³⁴Ezután a király így szól majd a jobb oldalán állókhöz: »Gyertek, Atyám áldottai! Örököljétek azt az királyságot, amit Isten a világ kezdete óta elkészített nektek! ³⁵Mert amikor éhes voltam, enni adtatok nekem. Amikor szomjas voltam, inni adtatok. Amikor idegen voltam, vendégül láttatok. ³⁶Amikor nem volt ruhám, adtatok nekem. Amikor beteg voltam, gondoskodtatok rólam. Amikor börtönben voltam, meglátogattatok.«

³⁷Erre így felelnek majd az igaz emberek: »Uram, mikor volt az, amikor éhesnek láttunk téged és megetettünk téged? Mikor volt az, hogy szomjasnak láttunk téged, és inni adtunk neked? ³⁸Mikor láttunk téged idegennek, és adtunk neked szállást? Mikor láttunk téged ruha nélkül, és adtunk neked ruhát? ³⁹Mikor láttunk betegnek vagy börtönben, hogy elmehettünk volna hozzád?«

⁴⁰Akkor a király így válaszol majd erre: »Igazán mondom nektek: amikor megtettétek a legkisebb testvéreim egyikével, velem tettétek meg.«

⁴¹Ezután pedig így szól majd a király a bal oldalán állókhöz: »Menjetelek előlem, átkozottak, az ördögnek és az ő angyalainak elkészített örök tűzre! ⁴²Mert éhes voltam, de nem adtatok enni. Szomjas voltam, de ti nem adtatok inni. ⁴³Idegen voltam, de ti nem adtatok szállást. Nem volt ruhám, de ti nem öltöztettetek fel. Beteg voltam, börtönben voltam, de ti nem látogattatok meg.«

⁴⁴Ők is ugyanazt fogják tőle kérdezni: »Uram, mikor láttunk téged éhesnek, szomjasnak vagy idegennek? Mikor láttunk téged ruha nélkül, betegen vagy börtönben, és nem segítettünk neked?«

⁴⁵Akkor a király így válaszol nekik: »Igazán mondom nektek: amikor nem tettétek meg a legkisebb testvéreim egyikével, velem nem tettétek meg.«

⁴⁶Ezek elmennek az örök büntetésre. Az igazak pedig az örök életre mennek.”

A zsidó vezetők Jézus megöletését tervezik

(Mk 14:1–2; Lk 22:1–2; Jn 11:45–53)

26¹Miután Jézus elmondta mindezeket, így szól a tanítványaihoz: ²„Mint tudjátok, holnapután lesz a Pászka ünnepe†. Akkor az Emberfiát† átadják ellenségeinek, és keresztre feszítik.”

³Ekkor a főpapok† és a nép idős vezetői összegyűltek Kajafás főpap palotájának udvarában. ⁴Tervet készítettek, hogy csapdába csalják, elfogják

és megöljék Jézust. ⁵Mindamellet ezt mondták: „Ne az ünnep alatt történjen, nehogy fellázdjon a nép!”

Egy asszony különleges tette

(Mk 14:3–9; Jn 12:1–8)

⁶Amikor Jézus Betániában éppen a leprás[†] Simon házában volt, ⁷egy asszony ment oda hozzá. Egy alabástrom[†] edényben drága, illatos olajat hozott. Az olajat Jézus fejére öntötte, amíg Jézus az asztalnál volt.

⁸Amikor a tanítványok ezt meglátták, mérgesek lettek. Azt kérdezték: „Mire jó ez a pazarlás? ⁹Eladhattuk volna sok pénzért, és a pénzzel segíthetünk volna a szegényeken.”

¹⁰Jézus azonban tudta, hogy miről beszélnek. Így szólt hozzájuk: „Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot tett velem! ¹¹Szegények mindig lesznek köztetek.*Én azonban nem leszek mindig veletek. ¹²Amikor ez az asszony a testemre öntötte az illatos olajat, azzal már a temetésemet készítette elő. ¹³Igazán mondom nektek: az egész világon, ahol csak hirdetni fogják ezt az örömhírt[†], azt is elmondják majd, amit ez az asszony tett, és emlékezni fognak rá.”

Júdás Jézus ellenségévé válik

(Mk 14:10–11; Lk 22:3–6)

¹⁴Ekkor a tizenkét tanítvány egyike, Iskáriótes Júdás, elment a főpapokhoz[†]. ¹⁵Ezt mondta nekik: „Mit adtok nekem, ha a kezetekre adom Jézust?” Azok harminc ezüstpénzt ajánlottak fel neki. ¹⁶Attól kezdve Júdás kereste a megfelelő alkalmat, hogy kezükre adja Jézust.

Jézus elfogyasztja a pászkavacsorát

(Mk 14:21–22; Lk 22:7–14, 21–23; Jn 13:21–30)

¹⁷A kovásztalan kenyér ünnepének[†] első napján tanítványai a következő kérdéssel fordultak Jézushoz: „Mit szeretnél? Hol készítsük el neked a pászkavacsorát[†], hogy megehed?”

¹⁸Ő így válaszolt: „Menjetek be a városba ahhoz az emberhez, akit ismeretek. Mondjátok meg neki, hogy azt üzeni a tanító: »Közel van már az időm. Tanítványaimmal együtt a te házában tartom meg a pászkavacsorát[†].«” ¹⁹A tanítványok mindent úgy tettek, ahogyan Jézus parancsolta nekik. Elkészítették a pászkavacsorát.

²⁰Amikor beesteledett, Jézus asztalhoz ült tizenkét tanítványával. ²¹Évés közben ezt mondta Jézus: „Igazán mondom nektek: egyikőtök el fog engem árulni.”

²²Erre ők nagyon szomorúak lettek, és egyenként megkérdezték tőle: „Ugye nem én vagyok az, Uram?”

²³Ő így válaszolt: „Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az fog engem elárulni. ²⁴Az Emberfia[†] elmegy, ahogyan megírták róla az Írásban[†]. De szörnyű lesz annak az embernek, aki elárulja az Emberfiát! Jobb lett volna neki, ha meg sem született volna!”

26:11 „Szegények ... köztetek” Lásd 5Móz 15:11.

²⁵Ekkor megszólalt az áruló Júdás: „Ugye nem én vagyok az, tanító?” „De bizony, te vagy az!” — válaszolta neki Jézus.

Az úrvacsora

(Mk 14:22–26; Lk 22:15–20; 1Kor 11:23–25)

²⁶Miközben ettek, Jézus kezébe vette a kenyeret, és megáldotta azt. Megtörte, odaadta a tanítványainak, és ezt mondta: „Vegyétek, és egyétek meg! Ez az én testem!”

²⁷Ezután egy pohár bort vett a kezébe. Hálát adott érte Istennek, majd odaadta a tanítványainak. Ezt mondta: „Igyatok ebből mindnyájan, ²⁸ez az én vérem, amivel elkezdődik a szövetség. Ez a vér sok emberért lesz kiontva, hogy a bűneik meg legyenek bocsátva. ²⁹Igazán mondom nektek: mostantól nem iszom ebből a borból addig a napig, amíg Atyám királyságában nem iszom az újat veletek együtt.”

³⁰Miután énekeltek Istennek, kimentek az Olajfák hegyére†.

Jézus megmondja, hogy tanítványai el fogják őt elhagyni

(Mk 14:27–31; Lk 22:31–34; Jn 13:36–38)

³¹Ott így szólt Jézus a tanítványaihoz: „Ma éjjel mindnyájan elveszítitek a hiteteket bennem. Hiszen ezt mondja az Írás† is:

»Megölöm a pásztort, és a nyáj juhait szétszóródnak.«

Zak 13:7

³²De a feltámadásom után előttetek megyek majd Galileába.”

³³Ekkor megszólalt Péter: „Ha mások el is veszítik a hitüket benned, én soha nem fogom!”

³⁴Jézus azt mondta: „Igazán mondom neked: ma éjjel, mielőtt megszólal a kakas, háromszor fogod letagadni, hogy ismeresz engem.”

³⁵Péter azonban azt mondta: „Még ha veled együtt kellene is meghalnom, akkor sem tagadom le, hogy ismerlek téged.” A többi tanítvány is ugyanezt mondta.

Jézus egyedül imádkozik

(Mk 14:32–42; Lk 22:39–46)

³⁶Jézus ezután egy Gecsemáné nevű helyre ment tanítványaival. Ott így szólt hozzájuk: „Ti üljetek le itt, amíg én elmegyek imádkozni!” ³⁷Pétert és Zebedeus két fiát azonban magával vitte. Szomorú és nyugtalan lett. ³⁸Így szólt Péterhez és Zebedeus két fiához: „A szomorúságom olyan nagy, hogy majdnem megöl. Maradjatok itt, és maradjatok ébren velem együtt!”

³⁹Majd kissé továbbment. Arccal a földre borult, és így imádkozott: „Atyám! Ha lehetséges, hadd ne kelljen kiinnom a szenvedésnek ezt a poharát*! De ne azt tedd, amit én akarok, hanem azt, amit te akarsz!”

⁴⁰Ezután visszament a tanítványokhoz, és alva találta őket. Azt mondta Péternek: „Hát még egy órát sem tudtatok velem együtt ébren maradni?”

⁴¹Maradjatok ébren és imádkozzatok, hogy ne esetek kísértésbe! Mert a szellem azt akarja tenni, ami jó, de a test gyenge.”

26:39 *pohár* Jézus a rá váró rossz dolgokról beszélt. Ezek vállalása olyan nehéz, mint például meginni egy pohár nagyon rossz ízű folyadékot.

⁴²Ezután megint elment. Így imádkozott: „Atyám, ha nem lehetséges, hogy ez a pohár eltávozzon tőlem és ki kell innom, akkor legyen minden a te akaratod szerint!”

⁴³Amikor visszament hozzájuk, megint alva találta őket, mert nem tudták nyitva tartani a szemüket. ⁴⁴Így aztán otthagya őket, és újból elment. Harmadszor is ugyanazokkal a szavakkal imádkozott.

⁴⁵Ezután odament a tanítványokhoz, és megkérdezte őket: „Még mindig alszotok és pihentek? Eljött az idő, amikor az Emberfiát[†] bűnösök kezére adják. ⁴⁶Keljetek fel, és induljunk! Nézzétek, itt van, aki elárul engem!”

Jézus letartóztatása

(Mk 14:43–50; Lk 22:47–53; Jn 18:3–12)

⁴⁷Jézus még beszélt, amikor odaért hozzá Júdás, a tizenkét tanítvány egyike. Kardokkal és botokkal felfegyverzett nagy tömeg jött vele. A tömeget a főpapok és a nép idős vezetői küldték. ⁴⁸Az áruló megmondta nekik, hogy mi lesz a jel: „Akit megcsókolok, ő az! Tartóztassátok le!” ⁴⁹Júdás egyenesen Jézushoz ment. „Üdvözöllek, tanító!” — mondta, és megcsókolta őt.

⁵⁰Jézus erre így felelt: „Barátom, tedd azt, amiért jöttél!”

Erre az emberek odamentek Jézushoz. Rátették a kezüket és elfogták őt. ⁵¹Ekkor Jézus kísérői közül az egyik a kardjáért nyúlt. Kihúzta, rácsapott vele a főpap[†] szolgájára, és levágta a fülét.

⁵²Jézus azonban rászólt: „Tedd csak vissza a kardodat a helyére! Aki kardot ránt, kard által hal meg! ⁵³Vagy talán azt hiszed, nem kérhetnék Atyámtól akár tizenkét sereg* angyalt is? ⁵⁴De akkor hogyan teljesednének be az Írások, amelyek szerint mindennek így kell történnie?”

⁵⁵Ezután pedig a tömeghez fordult. Ezt kérdezte tőlük: „Kardokkal és botokkal jöttetek értem, hogy elfogjatok, mintha rabló lennék. Minden nap ott ültem a Templomban[†] és tanítottam, és nem fogtatok el. ⁵⁶Azért történt minden így, hogy beteljesedjen, amit a próféták[†] megírtak.” Ezután minden tanítványa otthagya őt, és elmenekült.

Jézus a zsidó vezetők előtt

(Mk 14:53–65; Lk 22:54–55, 63–71; Jn 18:13–14, 19–24)

⁵⁷Jézust elfogták, és Kajafás főpaphoz[†] vitték. Ott összegyűltek a törvénytanárok és a nép idős vezetői. ⁵⁸Péter pedig távolról követte Jézust egészen a főpap udvaráig. Bement, és leült az örök közé, hogy lássa, mi fog történni.

⁵⁹A főpapok[†] és a tanács többi tagja hamis tanúkat próbáltak találni Jézus ellen, hogy halálra ítélhessék őt. ⁶⁰De nem találtak, pedig sok hamis tanú jelentkezett. Végül előrement két férfi. ⁶¹Ezt mondták: „Ez az ember* azt mondta: »Le tudom rombolni Isten Templomát[†], és három nap alatt újra felépítem.«”

⁶²A főpap[†] erre fölállt, és ezt kérdezte Jézustól: „Miért nem felelsz semmit arra, amivel ezek vádolnak?” ⁶³Jézus azonban tovább hallgatott.

Ekkor a főpap[†] így folytatta: „Az élő Isten nevében parancsolom, hogy mondd meg nekünk: Te vagy-e a Krisztus[†], az Isten Fia?”

26:53 sereg vagy légió Kb. 6000 főből álló katonai egység. **26:61** Ez az ember Jézus. Az ellenségei elkerülték nevének használatát.

⁶⁴Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok, ahogyan mondtad! De elmondom nektek: mostantól kezdve meglátjátok az Emberfiát† Isten jobb oldalán ülni. És meglátjátok, hogy eljön az ég felhőin.”

⁶⁵A főpap† erre megszagatta a ruháját. Így szólt: „Ez az ember Istent gyalázta! Több tanúra nincs is szükségünk. Mindnyájan hallottátok, amit Isten ellen mondott. ⁶⁶Mit gondoltok?”

Azok ezt válaszolták: „Bűnös, és meg kell halnia!”

⁶⁷Ezután az emberek az arcába köptek, ököllel ütötték. ⁶⁸Mások megpofozták és ezt mondták: „Most prófétáld meg nekünk, Krisztus†, hogy ki ütött meg téged!”

Péter fél megmondani, hogy ismeri Jézust

(Mk 14:66–72; Lk 22:56–62; Jn 18:15–18, 25–27)

⁶⁹Péter ezalatt ott ült a főpap† udvarán. Odament hozzá egy szolgálólány, és így szólt: „Te is a galileai Jézussal voltál.”

⁷⁰De Péter ezt mindenki előtt letagadta. Ezt mondta: „Nem tudom, miről beszélsz.”

⁷¹Amikor aztán Péter kiment a kapuba, meglátta őt egy másik szolgálólány. Az így szólt a többiekhez: „Ez a férfi a názáreti Jézussal volt.”

⁷²Péter letagadta, sőt még esküvel† is megerősítette: „Nem ismerem azt a férfit!”

⁷³Rövid idő múlva azok, akik ott álltak, odamentek Péterhez. Így szóltak hozzá: „Te tényleg közédük tartozol. Megismerünk arról, ahogy beszélsz.”

⁷⁴Péter erre átkozódni kezdett, és esküvel† fogadta: „Nem ismerem azt a férfit!” Abban a pillanatban megszólalt a kakas. ⁷⁵Péternek akkor eszébe jutott, amit Jézus korábban mondott neki: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor fogod letagadni, hogy ismersz engem.” Akkor kiment onnan, és keservesen sírni kezdett.

Jézust Pilátushoz viszik

(Mk 15:1; Lk 23:1–2; Jn 18:28–32)

27¹Amikor eljött a reggel, a főpapok† és a nép idős vezetői összegyűltek. Elhatározták, hogy megölik Jézust. ²Ezután megkötözték, Pilátushoz, a római helytartóhoz vezették és átadták neki.

Júdás öngyilkossága

(ApCsel 1:18–19)

³Júdás, aki elárulta Jézust, látta, hogy Jézust halálra ítélték. Megbánta azt, amit tett. Visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapokhoz† és az idős vezetőkhez. ⁴Ezt mondta: „Bűnt követtem el, mert ártatlan embert árultam el és adtam halálra.”

Azok így feleltek: „Mi közünk van nekünk ehhez? Ez a te dolgod.”

⁵Akkor Júdás beszórta a Templomba† az ezüstöket. Majd elment, és felakasztotta magát.

⁶A főpapok† összeszedték a pénzt. Így szóltak: „A törvényünk tiltja, hogy ezt a pénzt a Templom kincstárába tegyük. Arra lett ugyanis felhasználva, hogy egy ember halálát megvegyék rajta.” ⁷Így tehát elhatározták, hogy megveszik belőle a Fazekasmezőt az idegenek számára temetőnek. ⁸Ezért

nevezik azt a mezőt mind a mai napig Vérmezőnek. ⁹Így teljesedett be, amit Jeremiás próféta[†] mondott:

„Fogták a harminc ezüstöt, azt az összeget, amelyben Izrael népe megegyezett, hogy fizetnek érte. ¹⁰Megvették rajta a Fazekasmezőt, ahogyan azt megparancsolta nekem az Úr.”*

Pilátus kihallgatja Jézust

(Mk 15:2–5; Lk 23:3–5; Jn 18:33–38)

¹¹Jézust ezután a római helytartó, Pilátus elé állították. A helytartó megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”

„Úgy, ahogy mondom” — felelte Jézus.

¹²A főpapok[†] és az idős vezetők vádjaira azonban nem felelt semmit.

¹³Erre Pilátus így szólt Jézushoz: „Hát nem hallod, hogy mennyi mindennel vádolnak?”

¹⁴Ő azonban nem felelt neki egyetlen vádra sem. Ezen aztán Pilátus nagyon elcsodálkozott.

Pilátus sikertelen kísérlete Jézus szabadon engedésére

(Mk 15:6–15; Lk 23:13–25; Jn 18:39–19:16)

¹⁵A Pászka ünnepének[†] idején a helytartó szabadon szokott engedni egy rabot, akit a tömeg választott. ¹⁶Most is volt ott egy bűnöző, akit Barabbásnak* hívtak. ¹⁷Pilátus megkérdezte az összegyűlt tömeget: „Kit akartok, hogy elengedjek? Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak[†] hívnak?” ¹⁸Tudta ugyanis, hogy irigységből adták át neki Jézust.

¹⁹Mialatt Pilátus az ítélszékekben ült, felesége ezt üzenté neki: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek az ügyébe, mert sokat szenvedtem miatta, amikor ma éjjel róla álmodtam!”

²⁰A főpapok[†] és az idős vezetők azonban rábeszéltek a népet, hogy Barabbás elengedését kérik, Jézust pedig ítélik halálra.

²¹A helytartó megkérdezte őket: „A két fogoly közül melyiket engedjem szabadon?”

„Barabbást!” — válaszolták.

²²Pilátus ekkor ezt kérdezte tőlük: „És mit tegyek Jézussal, akit Krisztusnak[†] hívnak?”

Mindannyian ezt kiáltották: Feszítsd keresztre!

²³„Miért? Mi rosszat tett?” — kérdezte őket.

Ők pedig még hangosabban kiáltották: „Feszítsd keresztre!”

²⁴Pilátus látta, hogy semmire sem megy velük, sőt ebből még lázadás is kitörhet. Ezért vizet hozatott. Az emberek előtt megmosta a kezét,* és így szólt: „Nem vagyok felelős ennek az embernek a haláláért. Ez a ti dolgotok!”

²⁵Erre mindenki ezt mondta: „Mi és a gyermekeink felvállaljuk a felelősséget a haláláért!”.

²⁶Akkor Pilátus szabadon engedte nekik Barabbást. Jézust pedig megkorbácsoltatta, majd átadta őt a katonáknak, hogy feszítsék keresztre.

27:10 „Fogták ... Úr.” Lásd Zak 11:12–13; Jer 32:6–9. **27:16** Barabbás Néhány görög kézirat Barabbást „Jézus Barabbásnak” nevezi. **27:24** megmosta a kezét Pilátus ezt annak jeléül tette, hogy nem vállal részt az emberek tettében.

Pilátus katonái kicsúfolják Jézust*(Mk 15:16–20; Jn 19:2–3)*

²⁷Ezután a helytartó katonái a helytartói palotába vitték Jézust. Ott a többi katona is köréje gyűlt. ²⁸Levetköztették, és vörös köpenyt adtak rá. ²⁹Tövises ágakból koszorút fontak, és azt tették a fejére. Egy nádszálat adtak a jobb kezébe. Ezután térdre borultak előtte, és így gúnyolták: „Éljen a zsidók királya!” ³⁰Majd leköpdösték Jézust. Kezéből kivették a nádszálat, és elkezdték verni vele a fejét. ³¹Miután befejezték a gúnyolódást, levették a válláról a köpenyt. Ismét ráadták a saját ruháit, majd elvitték, hogy keresztre feszítsék.

Jézus keresztre feszítése*(Mk 15:21–32; Lk 23:26–43; Jn 19:17–27)*

³²Miközben kifelé mentek a városból, találkoztak egy Simon nevű férfivel, aki Ciréne városából származott. Arra kényszerítették őt, hogy vigye Jézus keresztyét. ³³Amikor odaértek arra a helyre, amelynek „Golgota”, azaz „Koponyahely” volt a neve, ³⁴epével* kevert bort adtak neki inni. Jézus, miután megkóstolta, nem akarta meginni. ³⁵Ezután keresztre feszítették őt. Ruháira sorsot vetettek és így osztották el egymás között. ³⁶Majd leültek és őrizték őt. ³⁷Ezután a feje fölé tették az ellene emelt vádiratot: „EZ JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA!” ³⁸Vele együtt keresztre feszítettek két bűnözőt is, az egyiket a jobb oldalára, a másikat pedig a bal oldalára. ³⁹Az emberek, akik arra mentek, sértegették őt. Rázták a fejüket, ⁴⁰és ezt mondták: „Te, aki azt mondtad, hogy le tudod rombolni a Templomot† és három nap alatt felépítéd, most mentsd meg magad! Ha Isten Fia vagy, gyere le a keresztről!”

⁴¹A főpapok† a törvénytánítókkal és az idős vezetőkkel együtt szintén gúnyolták őt: ⁴²„Másokat megmentett, de magát nem tudja megszabadítani? Ha ő Izrael királya, jöjjön le a keresztről! Akkor majd hiszünk benne. ⁴³Istenben bízott, lássuk, hogyan menti meg most Isten, ha akarja! Hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok.” ⁴⁴A vele együtt megfeszített bűnözők ugyanígy gúnyolták Jézust.

Jézus halála*(Mk 15:33–41; Lk 23:44–49; Jn 19:28–30)*

⁴⁵Déli tizenkét órától délután háromig sötétség lett az egész vidéken. ⁴⁶Három óra körül Jézus hangosan felkiáltott: „Éli, Éli, lamá sabaktáni?” Ez azt jelenti: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?”*

⁴⁷Néhány ember, aki ott állt, hallotta ezt, és így szólt: „Illést hívja!”*

⁴⁸Közülük az egyik gyorsan elfutott, és hozott egy szivacsot. Ecetbe mártotta, majd egy nádszálla tűzte. Felnyújtotta Jézusnak, hogy igyon belőle. ⁴⁹Mások pedig azt mondták: „Lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa őt!”

⁵⁰Jézus ismét hangosan felkiáltott, és ezután meghalt*.

⁵¹Abban a pillanatban kettészakadt a templom függőnye† felülről egészen az aljáig. Rengett a föld, és a sziklák meghasadtak. ⁵²A sírok megnyíltak, és

27:34 epe Valószínűleg borba kevert kábítószer a fájdalom csillapítására. **27:46** idézet: Zsolt 22:2. **27:47** „Illést hívja!” „Én Istenem!” = „Éli” (héberül) vagy „Eloi” (arámul), amely nagyon hasonlóan hangzott Illés nevéhez. (Illés Isten ismert képviselője — prófétája — volt i.e. 850 körül.) **27:50** meghalt Szó szerint: „engedte, hogy a szelleme elhagyja”.

Isten emberei közül sokan, akik már meghaltak, feltámadtak. ⁵³Miután Jézus feltámadt a halálból, ezek kijöttek a sírokból, bementek a szent városba, és ott sok embernek megjelentek.

⁵⁴A százados és a katonák, akik Jézust őrizték, látták a földrengést és a többi eseményt. Nagyon megijedtek, és ezt mondták: „Ez az ember valóban Isten Fia volt!”

⁵⁵Sok asszony volt ott, akik távolabbról figyeltek. Ők Galileától követték Jézust, és gondoskodtak róla. ⁵⁶Köztük volt a magdalai Mária, Mária, aki Jakab és József anyja volt, és a Zebedeus fiúk anyja is.

Jézust sírba helyezik

(Mk 15:42–47; Lk 23:50–56; Jn 19:38–42)

⁵⁷Amikor este lett, eljött egy Arimátia nevű városból való gazdag ember. Józsefnek hívták. Ő maga is Jézus követője volt. ⁵⁸Elment Pilátushoz, és elkérte tőle Jézus testét. Pilátus elrendelte, hogy adják oda neki. ⁵⁹József elvitte a testet. Tiszta vászonlepedőbe csavarta, ⁶⁰és elhelyezte azt saját, új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. Ezután egy nagy követ hengerített a sír bejáratához, majd elment onnan. ⁶¹Ott volt magdalai Mária és a másik Mária is, és a sírral szemben leültek.

Jézus sírját őrzik

⁶²Másnap — az előkészület napja* után — a főpapok† és farizeusok† mindannyian elmentek Pilátushoz. ⁶³Így szóltak: „Uram, emlékszünk, hogy ez a csaló még életében azt mondta: »A harmadik napon feltámadok.« ⁶⁴Parancsold meg tehát, hogy három napig őrizzék a sírt, nehogy a tanítványai odamenjenek, és ellopják a testet, aztán pedig azt mondják az embereknek, hogy feltámadt a halálból. Ez az utóbbi csalás még rosszabb lenne, mint az előző volt!”

⁶⁵„Megkaphatjátok az őrizetet” — mondta Pilátus. „Őriztessétek a sírt, ahogy csak tudjátok!” ⁶⁶Azok el is mentek, lepecsételték a sír bejáratát elzáró követ, és őrséget állítottak a sírhoz.

Jézus feltámadásának híre

(Mk 16:1–8; Lk 24:1–12; Jn 20:1–10)

28 ¹A szombat† utáni nap volt a hét első napja. Ennek a napnak a hajnalán a magdalai Mária és a másik Mária elmentek, hogy megnézzék a sírt†.

²Abban a pillanatban erős földrengés lett, mert az Úr angyala leszállt az mennyből. Elhengerítette a követ a sír elől, és ráült. ³A megjelenése olyan volt, mint a villámlás. A ruhája hófehér volt. ⁴Az örök anyyira megijedtek az angyaltól, hogy reszketni kezdtek a félelemtől, és olyanok lettek, mint a halottak.

⁵Így szólt az angyal az asszonyokhoz: „Ne féljete! Tudom, hogy a keresztre feszített Jézust keresitek. ⁶De nincs itt. Feltámadt a halálból, ahogy megmondta. Gyertek csak, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt! ⁷Azután

pedig gyorsan menjetek el a tanítványaihoz! Mondjátok el nekik: »Jézus feltámadt a halálból, és elöttetek megy Galileába! Ott majd meglátjátok őt.«” Majd ezt mondta az angyal: „Ne felejtétek el, amit elmondtam nektek.”

⁸Az asszonyok gyorsan elmentek a sírtól. Bár féltek, mégis tele voltak örömmel. Elfutottak, hogy elmondják mindezt a tanítványoknak. ⁹Ekkor Jézus állt meg előttük és így köszöntötte őket: „Üdvözöllek titeket!” Az asszonyok odamentek Jézushoz, megfogták a lábát, és imádták őt. ¹⁰Jézus így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Menjetek el, mondjátok el a testvéreimnek, hogy menjenek Galileába! Ott majd meglátnak engem.”

A zsidó vezetők értesítése

¹¹Az asszonyok még úton voltak, amikor az őrség néhány tagja bement a városba. Elmondták a főpapoknak[†], hogy mi történt. ¹²Azok összegyűltek az idős vezetőkkel, és kitaláltak egy tervet. Sok pénzt adtak a katonáknak, és ¹³ezt mondták nekik: „Mondjátok azt az embereknek, hogy éjjel, miközben aludtatok, odamentek Jézus tanítványai, és ellopták a holttestét. ¹⁴Ha a helytartó megtudja ezt a dolgot, mi majd meggyőzzük őt, és kimentünk benneteket a bajból.” ¹⁵Az őrök elfogadták a pénzt, és mindent úgy tettek, ahogyan megmondták nekik. Így aztán ez a történet mind a mai napig jól ismert a zsidók között.

Jézus a tanítványaival beszél

(Mk 16:14–18; Lk 24:36–49; Jn 20:19–23; ApCsel 1:6–8)

¹⁶A tizenegy tanítvány elment Galileába. Elmentek arra a hegyre, ahová Jézus mondta nekik. ¹⁷Amint meglátták Jézust, leborultak előtte és imádták őt, bár néhányan kételkedtek. ¹⁸Jézus közel ment hozzájuk, és ezt mondta: „Atyám minden hatalmat nekem adott a mennyben és a földön. ¹⁹Úgyhogy menjetek el, és tegyetek tanítvánnyá minden népet! Merítsétek be[†] őket az Atya, a Fiú és a Szent Szellem[†] nevében! ²⁰Arra tanítsátok őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam nektek! És ne feledjétek: Én minden nap veletek leszek, amíg a világ el nem múlik!”

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>